



NOVA ГАЗЕТА

№ 29 (288) Липня 31, 2014, Нью-Йорк

№ 29 (288), July 31, 2014, New York

ШОК І ГНІВ



СВІТ ВІДПОВІДАЄ НА ЗБИТИЙ
ПУТІНЦЯМИ «БОІНГ»

СТОР. 4

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА



БЛИЗЬКОСХІДНИЙ ВУЗОЛ
ЗАТЯГУЄТЬСЯ ЩЕ СИЛЬНІШЕ

СТОР. 5

УКРАЇНСЬКІ ОСТРОВИ



ГАНТЕРСЬКІ КАНИКУЛИ: «ГРАЖДА», «КСЕНЯ»
ТА «ІНЖІНІРСЬКЕ» ОЗЕРО

СТОР. 14-15

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ



КЕТСКІЛИ: АМЕРИКАНСЬКА ШВЕЙЦАРІЯ
НА ПІВНІЧ ВІД НЬЮ-ІОРКА

СТОР. 20-21

ПАХАН УТІК, А ЙОГО «ШІСТКИ» Й ДАЛІ СИДЯТЬ НА ШИЇ НАРОДУ



СТОР. 3

ПЕРША СВІТОВА: 100 РОКІВ ПОТОМУ



СТОР. 17



ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ГАНТЕРІ

Програма на літо 2014 року

- 2-го серпня..... концерт камерного ансамблю «Музика в Гражді».
Виконавці — Анна Рабінова, Рандольф Келлі,
Наталя Хома, Володимир Винницький
- 9-го серпня..... дитячий концерт учасників курсу співу народних
пісень під орудою Анни Бачинської
(початок — о 7-й вечора)
- 23-го серпня концерт, присвячений 200— літтю від дня
народження Тараса Шевченка. Стефанія Довгань,
сопрано. Володимир Винницький при фортепіані.
- 30-го серпня вокальне тріо «Зозулька» — Ева Саліна Прімак,
Шілла Робертс, Марія Соневицька. В програмі
автентичні українські пісні різних регіонів.

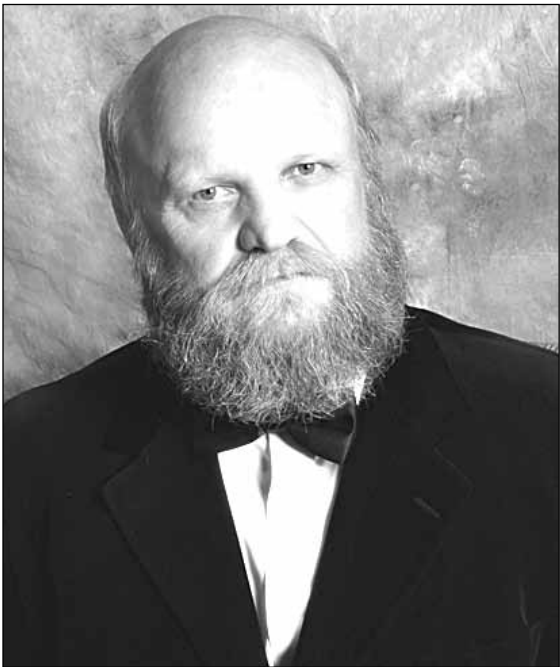
Курси народного мистецтва

- 28-30 липня.... писанкарство (інструктор — Ганя Кріль)
- 4 -8 серпня..... вишивання (інструктор — Любов Волинець)
- 4 -8 серпня..... гerdани (інструктор — Леся Ласій)
- 28-го липня 8 -го серпня — спів народних пісень для дітей
(інструктор — Анна Бачинська)

Усі концерти відбуваються в Гражді,
початок — о 8-й годині вечора.

Додаткова інформація за телефоном: (518) 989-65479

або відвідати веб-сторінку:
www.grazhdamusicaandart.org.



65 років від редактора Доброго дня, шановні читачі!

Стало відомо, що в 20-х числах вересня до Нью-Йорка для участі в роботі чергової сесії Генеральної Асамблеї ООН, яка відкриється 16 вересня, прибуде президент України Петро Порошенко (до речі, Путін показатися на очі міжнародній спільноті злякався і від участі в роботі ГА відмовився). Наша громада вже тепер почала підготовку до візиту Петра Порошенка, аби зустрітися з новообраним президентом й почути з його вуст, якою він бачить сьогоднішню й майбутню Україну. Планується організувати у розкішному готелі велелюдну зустріч-вечерю, гідно привітати президента, за якого віддала 25 травня цього року свої голоси більшість українців.

Петро Порошенко, без сумніву, заслужив гідне прийняття. Але чи правильно буде, якщо ми співатимемо йому тільки дифирамби й не звертатимемо уваги на ті негаразди, які тривають в Україні. Чи не краще було б, окрім урочистого прийняття, запросити його ще й на робочу зустріч з громадою. Причому не тільки за участі записних її представників, а всіх бажаючих. Щоб люди, як на Майдані, могли поставити главі Української держави прямі, нехай і «незручні» запитання, поцікавитися, коли олігархи повертатимуть народу награване, що робиться з українським військом, яке Путін зміг фактично знищити ще до своєї агресії, зі спецслужбами, де відкрито діяли вороги Української держави-агенти путінської ФСБ, з прикордонною службою, яка виявилася наскрізь «дірватою», хоч на неї було витрачено мільярди народних грошей. Таких «незручних» запитань багато, і тутешні українці, багато з яких голосували за Порошенка, мають право поставити їх президентові.

Пам'ятаю, як зустрічали попередніх президентів (за винятком Януковича, якого відразу ж розкусили). Розкішні готелі, столи з найдками й напоями, правильні промови, гучні овації. Але згадаймо Майдан, яким ми всі так захоплювалися. То були прості люди, які зробили те, що не міг зробити ані Порошенко, ані численні його друзі-олігархи – вони поклали злочинний режим. Ціною своєї крові і свого життя. І ті з них, які вижили, дуже здивувалися, коли довідаються, що Порошенка в Нью-Йорку вітали так само протокольно й пишато, як колись Кравчука й Кучму. Будьмо простішими! Такими, як майданівці. Тепло привітаймо Петра Олексійовича, але разом з тим всі разом запитаймо в нього, чи все робиться для того, щоб Україна нарешті стала нормальною європейською державою, чи кадри, які він призначає, схвалив би Майдан, чи гроші, які виділяє Україні світова спільнота, йдуть туди, куди треба?

Давно доведено, що великого начальника диктатором робить його почт. Майдан поклав початок новій ері, коли великий начальник підзвітний народові, а садовлять його люди на високе крісло не для того, аби він думав, що життя вдалося, а для того, аби працював від темна до темна задля держави й народу, який його обрав. Забувати ці прості істини великим начальникам допомагають пишні прийняття й солодкі промови численних підлабунників. Не будьмо ними! Зустрінемо нашого президента просто й щиро. Й поговоримо з ним, як з рівним, як одним із нас, якому Україна та її проблеми болять так само, як і всім нам..

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Здавалося, що після ганебної втечі Віктора Януковича з України, за ним потягнуться й ті, хто вірою й правдою служив йому довгих чотири роки. Усі ці чечетови – «диригенти» в парламенті, ефремови – «смотрящі» за регіонами, політичні проститутки на кшталт германів, бондаренків, лукашів. Або якщо й не повтікають, то принаймні заляжуть в «окопи» й тихенько мовчатимуть у ганчірочку, боячись за свої награвані статки. І, звичайно ж, ніхто не сумнівався, що слідом за обранням нового президента Україна негайно переобере й Верховну Раду, яку в народі вже давно називають «верховною зрадою». Але так тільки здавалося. Насправді ж вся ця гидота в часи Майдану й відразу піс-



Це було зовсім недавно. Ця камарилья, яка сьогодні називає себе народними депутатами, вітала свого політичного пахана й конвертувала владу в гроші

ПАХАН УТІК, А ЙОГО «ШІСТКИ» Й ДАЛІ СИДЯТЬ НА ШІІ НАРОДУ

ля нього відбулася легким переляком й нині ходить на роботу до парламенту країни, в якій повсталий народ зніс їхнього пахана, начальника й натхненника.

Війна на Донбасі притлумила вимоги Майдану, й вся ця рать цим негайно скористалася. Вони воліють, аби більше минуло часу і все забулося. І ось вже Ганя Герман, не соромлячись, виїжджає в люди на новенькому авті, купити яке вона за свою депутатську платню не змогла б і за ціле життя. Численні ефремови, ківалови й чечетови під шумок війни на Донбасі відроджують свої «бізнеси», розробляють нові схеми пограбування народу, який сказав їм на Майдані «Досить!». Відходять від шоку й олігархи, які пам'ятаючи що новий президент – це теж олігарх, придивляються, що ще можна покупити, доки народ воює з путінцями.

Ця ситуація, коли ті, проти кого повстав народ, й далі сидять на його шії, нагадує уявну картину з повоєнної Німеччини. Чи можна уявити, що після розгрому гітлеризму в новій Німеччині засідали б у бундестазі колишні есесівські начальники або геббельсівські пропагандисти. А в Україні нині саме така ситуація – пахан, прихопивши з собою награвані мільярди, втік до Путіна й фінансує розбій на Донбасі, а його численні «шістки», які писали про нього книги-панегірики, виконували його злочинні накази, розграбовували за його схемами Україну, й далі сидять на шії народу.

Президент Порошенко зрозумів, що далі так тривати не може й вирішив діяти. Інакше його змете народ так само, як змів його попередника. Після розпаду більшості у Верховній Раді стало зрозуміло, що дострокові парламентські вибори в Україні відбудуться! Після скону коаліції процес уже фактично запущено. Бо вимогу перезавантажити ВР давно висуває суспільство. Згідно з результатами соціологічного опитування, проведеного спільно «SOCIS», KMIC, «Рейтингом» і Центром Разумкова, дочасні парламентські вибори підтримують 65,8% громадян України.

Утім, до сьогодні невідомою залишається процедура їхнього проведення. За часи незалежності України громадяни реалізовували своє право на голос ледь не всіма можливими способами: на пропорційній основі, за мажоритарною й змішаною системами.

Експерти вже навіть іронічно вбачають певну традицію в прагненні кожного разу змінювати процедуру виборів. Проте після Революції Гідності найгучніше про своє бачення оновленої виборчої системи заявив саме народ.

«Депутати мають піти на перевибори за новими правилами: голосування на пропорційній основі мусить відбутися за відкритими списками», – читаємо на офіційному сайті громадської організації «Реанімаційний пакет реформ». То чи дадуть українцям можливість не обирати kota в мішку, а висловити довіру конкретним кандидатам? В ці дні народні депутати на позачерговому засіданні Верховної Ради мають такий шанс – шанс змінити систему голосування на вимогу громадян.

На сьогодні існує два основні типи голосування за відкритими списками. Перша система – змішана – передбачає поділ країни на певну кількість округів, для того, щоб на кожному з них політична партія змогла представити одного свого висуванця. Таким чином, голосуючи за кандидата на окрузі, виборець водночас віддає голос у «скарбничку» конкретної партії. «Така процедура дозволяє персоніфікувати процес, і до парламенту проходять лише ті кандидати, яким вдалося заручитися довірою у виборця», – пише у своїй праці «Відкриті списки: плачебо замість оновлення крові» експерт Центру політичного консалтингу Денис Денисенко.

Проте, з другого боку, така система має й низку недоліків. Зокрема маленькі партії, що не можуть набрати число кандидатів, яке б відповідало кількості округів, будуть автоматично відсторонені від виборів, адже, за регламентом, партія має висунути хоча б одного кандидата на кожному з округів, а в Україні їх, як правило, чотириста п'ятдесят. Окрім цього, висування кандидатів буде прерогативою партійних лідерів – саме їхнє слово важитиме найбільше під час формування списків і закріплення свого кандидата за певним округом. Та головне, пише Денисенко, «не треба забувати про традиції політичної корупції – «жирні» округи з гарними шансами тієї чи іншої партії обов'язково стануть предметом торгу. Іншим варіантом запровадження відкритих списків є так звана пропорційно-рейтингова система, коли виборець виражає свою довіру декільком

кандидатам із загального списку, послугуючись при цьому порядковими номерами. Так, електорат вносить свою лепту в майбутній розподіл сил у парламенті, до того ж список формується за алфавітом. Такий преференційний тип відкритих списків у Європі (в Австрії, Бельгії, Греції, Польщі) набагато популярніший, ніж змішаний, проте на сьогодні ЦВК України не має чіткого алгоритму підрахунку голосів, відданих за цією схемою. Незважаючи на те, що через нестачу політичного досвіду нашої держави запровадження цієї системи може обійтися в копійчку, експерти запевняють: саме такий тип голосування за відкритими списками є найбільш прийнятним.

Втім, це все деталі. Головне, щоб було ухвалено справедливую систему волевиявлення народу, за якої до парламенту не могли б потрапити усі ці германи й чечетови, яких ніколи не обирали – їх привів у парламент пахан.

За подіями на Донбасі всі забули й про обіцяну на Майдані люстрацію. Не може такого бути, що лідер партії, яка пролила ріки української крові й нині підтримує путінських сепаратистів, засідав у Верховній Раді, як великий державний муж, мав розкішний палац і роз'їжджав Києвом на мерседесах. Йому місце за ґратами. Не може бути й такого, що януковичські казнокради поволі повертаються на свої теплі місця, а одіозний кум Путіна Медведчук, який приніс Україні більше лиха, ніж усе КДБ разом узятє, розкошував у царських покоях в Криму і при цьому не соромився б їх показувати всьому народу, який стояв на промерзломому Майдані в Києві й по всій планеті.

Минулої осені й зими Україна повстала не тільки проти Януковича – вона повстала насамперед проти системи, за якої одні розкошують й насолоджуються життям, бо дірвалися до влади, не маючи на це жодних прав, а інші на них кріпачуть. Влада повинні обиратися не через бутафорні (а'ля Путін) вибори, а через справедливую систему народного волевиявлення. І вже обрана, вона має повсякчас відчувати на собі народний контроль. Отоді не буде в Україні політичних паханів та їхніх численних «шісток», які рвуться до влади з єдиною метою – конвертувати її в гроші.

Хома Мусієнко

ШОК І ГНІВ



Шок і гнів – ці слова, винесені в рубрику, найкраще характеризують реакцію світової громади на нечуваний злочин путінізму – знищення 17 липня в небі над Донецчиною ракетою пасажирського літака Малайзійських авіаліній, який летів за маршрутом Амстердам (Нідерланди) – Куала-Лумпур (Малайзія).

Літак, на борту якого летіло 298 осіб (85 з яких діти), було збито з російського зенітно-ракетного комплексу «Бук». На борту авіалайнера перебували 192 громадянина Нідерландів (один з них мав подвійне громадянство Нідерланди/США), 44 малайзійці (включаючи 15 членів екіпажу і двох немовлят), 27 австралійців, 12 індонезійців (серед них одне немовля), 10 британців (один із них мав подвійне громадянство Велика Британія/ПАР), чотири німці, чотири бельгійці, три філіппінці, один канадієць і один громадянин Нової Зеландії.

Експерти переконані, що пуск ракети було здійснено не так званими путінськими ополченнями, а професійними російськими військовиками. Річ у тім, що ЗРК «Бук» – це надто складний комплекс, щоб вірити в байки Кремля, щоб ним могли керувати так звані ополченці. Ці найманці-волоцюги, яких Путін збирає за гроші по всьому Донбасу, здатні тільки пити горілку, вбивати мирних мешканців і грабувати місцеве населення. А робити пуски з «Буку» могли тільки спеціально заслані в Україну військові фахівці. «Дірок» у російсько-українському кордоні стільки, що через них Путін переправляє на Донбас щодоби не тільки сотні, а то й тисячі своїх диверсантів і професійних військових спеціалістів, а й танки, бронетранспортери, бойові машини піхоти, зенітно-ракетні комплекси.

Але шоком і гнівом, коли путінщина взяла людство за горло й збиває пасажирські літаки, тепер не обійдешся. Настав час робити щось конкретніше. Катастрофа в небі над Донецчиною змусила, нарешті, Захід вжити проти Росії не бутафорні санкції, які діють на Путіна, як на мертвого припарки, а дещо серйозніше – санкції секторальні, які вдарять по всій російській економіці.

Офіційний Вашингтон, відкинувши дипломатичні реверанси, звинуватив особисто президента Росії Володимира Путіна в загибелі 298 осіб, що летіли літаком Малайзійських авіаліній. Агентство Reuters відзначає, що

за період нинішньої української кризи Білий дім ще не виступав з настільки різкими оцінками на адресу Кремля.

Голова Об'єднаного комітету начальників штабів збройних сил США генерал Мартін Демпсі заявив, що в зв'язку з розвитком ситуації на Сході України американським військовим доводиться «обтрушувати пил з планів, що не використовувалися десятиліттями». Схоже, що і Вашингтон, і Брюссель починають розуміти, хто такий Путін і що він затіває на планеті, розв'язавши в Україні криваву бійню.

Президент США Барак Обама після скоєння путінщиною жахливого злочину оголосив про узгоджене з Євросоюзом запровадження нових санкцій проти російського енергетичного сектору, оборонної індустрії та фінансових інституцій.



На місці падіння «Боїнга» Малайзійських авіаліній

СВІТ ВІДПОВІДАЄ НА ЗБИТИЙ ПУТІНЦЯМИ «БОЇНГ»



Зенітно-ракетний комплекс «Бук», з якого було збито малайзійський пасажирський літак з 298 особами на борту

«Зважаючи на те, що ми координуємо наші дії з ЄС, оголошені санкції матимуть великий вплив. Вони зроблять слабку російську економіку ще слабшою. Іноземні інвестори залишатимуться осторонь. Навіть до сьогоднішніх обмежень, очікувалося, що близько 100 мільярдів вийдуть з Росії», – наголошує Обама.

До списку нових економічних санкцій США проти Москви увійшли три російських банки – «Банк Москви», «Російський сільськогосподарський банк» і «ВТБ-банк», а також «Об'єднана суднобудівна корпорація».

Нові обмеження США посилюються санкціями ЄС проти Росії, про які у вівторок, 29 липня, домовилися європейські лідери.

У спільній заяві президента Європейської ради та президента Єврокомісії мовиться, що нові економічні санкції ЄС проти Росії стосуватимуться обмеження доступу російських банків до європейських фінансових ринків, запровадження ембарго на торгівлю зброєю, введення експортних обмежень на товари подвійного використання та обмеження доступу Росії до технологій у нафтовому секторі.

В документі зазначається: журналісти, які працювали на місці катастрофи, повідомляли, що проросійські сепаратисти всіляко перешкоджали допуску слідчих до уламків літака, а також навмисно фальсифікували картину події, переміщуючи тіла жертв, а також привласнюючи їхні особисті речі. «Викликає стурбованість інформація про те, що сепаратисти планували розкидати на місці аварії частини інших літаків», – підкреслили в британському МЗС.

Тим часом, дані «чорних скриньок», знайдених на місці катастрофи малайзійського «Боїнга-777», підтверджують, що фюзеляж літака було вражено багато разів осколками ракети, що розірвалася. Так діють ракети ЗРК «Бук» – вони не влучають в літак, а наздоганяють його й вибухають поруч. Саме цим пояснюється, що літак не вибухнув у повітрі, а впав на землю, розкидавши труп пасажирів та їхні речі по полю.

У контррозвідці Служби безпеки України заявляють про фальшування з метою замітання слідів злочину супутникових знімків росіянами з місця падіння Boeing-777 на Донбасі. Про це розповів у середу, 30 липня, начальник контррозвідки Віталій Найда.

Він надав для порівняння супутникові знімки, зроблені українськими спецслужбами, та російські фальшовані знімки, надані міжнародній комісії в якості доказів нібито обстрілу літака українцями.

На оригінальних знімках від 16 липня на місці розташування систем ЗРК «Бук» видно, виоране поле. У той же час на російській підробці від 17 липня це поле невиоране. Крім того, за словами Найди, теж саме стосується лісопосадки, показаної на російських знімках, яку насправ-

ді вирубили за два тижні до дати проведення зйомок.

«Російська розвідка й ГРУ чотири дні фальшували докази з супутників-шпигунів. За чотири дні лісосмуга не виросла і просіка не з'явилася», – сказав Найда.

Російські спецслужби за допомогою фотомонтажу та ретушування сфальшували супутникову зйомку з місця катастрофи, щоб відволікти увагу світової спільноти від справжньої причини падіння Boeing.

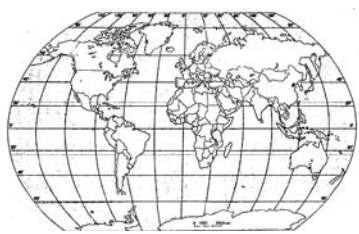
Тим часом, до санкцій проти Росії приєдналася Канада. Про це йдеться в повідомленні прес-служби прем'єр-міністра цієї країни Стівена Гарпера.

«24 липня ми оголосили про посилення санкцій відносно виробників зброї та енергії, і фінансових організацій зі значними зв'язками з російською владою. На хвилі триваючого агресії з боку Росії, знищення пасажирського літака Малайзійських авіаліній, яка включає поставки матеріально-технічного забезпечення і систем озброєння агентам путінського режиму на Сході України, Канада оголошує про свій намір вчергове посилити економічний і політичний тиск шляхом введення додаткових санкцій відносно російського режиму і близьких до нього осіб», – наголошується в ньому. При цьому Гарпер уточнює, що Канада координується з США та Європейським Союзом.

Авіакатастрофа в небі над Донецчиною, як колись Чорнобильська аварія, поділила час на «до» і «потім». Світ, нарешті, зрозумів, що на землю прийшов новий політичний маньяк, новий Гітлер, який, якщо його тепер не зупинити, не обмежиться збиванням пасажирських літаків, а розв'яже Третю світову війну.

Андрій Гурін
Спеціально
для «Нової газети»

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА



Ізраїльські танкові полки вивели з ладу єдину електростанцію в Смузі Гази.

Палестинські представники заявляють, що станція була змушена закритися після того, як вранці, 29 липня, було зруйновано паливний бункер.

Тим часом, ізраїльські військові літаки обстріляли близько 60 цілей у Смузі Гази, серед яких школа й ринок. Палестинські медики кажуть, що внаслідок цих ударів загинуло щонайменше 40 осіб, серед яких є жінки й діти.

Зі свого боку, Ізраїль заявив, що бойовики з Гази використовували тунель для проникнення в країну і вбили п'ятьох солдатів в районі ізраїльського поселення Нахал Оз, неподалік від Смуги Гази.

Операція Ізраїлю проти бойовиків у Смузі Гази триває вже четвертий тиждень, незважаючи на неодноразові заклики ООН щодо припинення вогню. Під час конфлікту загинуло більше 1200 палестинців – переважно цивільних мешканців. З ізраїльського боку загинуло 55 солдатів і троє цивільних осіб.

Конфлікт між двома сторонами загострився унаслідок викрадення і вбивства трьох ізраїльських підлітків у червні, в якому Ізраїль звинуватив ХАМАС. Угруповання заперечувало свою причетність до вбивства. Напруженість зросла після вбивства

Близькосхідний вузол затягується ще сильніше



Поранені після вибуху ізраїльської бомби на ринку в Смузі Гази

палестинського підлітка в Єрусалимі 2 липня. Шістьох підозрюваних ізраїльтян заарештували. 8 липня Ізраїль почав операцію наступу на

ХАМАС в Смузі Гази після ракетних обстрілів. Від 18 липня в Смузі Гази розпочалась наземна операція. Прем'єр-міністр Ізраїлю Бінья-

мін Нетаньягу, тим часом, заявив, що Ізраїль діятиме допоки не досягне своїх мети і не знищить мережі підземних тунелів воєнізованого угруповання ХАМАС. «Ми продовжуватимемо діяти агресивно й відповідально, поки місія не буде завершена, заради захисту наших громадян, солдатів і дітей», – сказав прем'єр-міністр.

У понеділок, 28 липня, генеральний секретар ООН Пан Гі Мун розкритикував обидві сторони через бойові дії в населених районах і закликав до негайного, безумовного гуманітарного перемир'я в Смузі Гази під час мусульманського свята Ід-аль-Фітра.

«В ім'я людяності, насильство має припинитися», – сказав генсек ООН, додавши, що Смуга Гази – у «критичному стані».

ЯПОНІЯ ПОПРОСИЛА ФРАНЦІЮ НЕ ПРОДАВАТИ РОСІЇ «МІСТРАЛІ»



У Парижі й досі не розуміють, що продані Росії «Містралі» можуть стати зброєю, оберненою проти Європи

Японія висловила побоювання з приводу запланованої поставки французьких гелікоптероносців «Містраль» до Росії. Таким чином Токіо приєднався до низки європейських країн, які виступають проти цієї оборонки в зв'язку з тим, що Росія досі не прийняла необхідних від неї заходів щодо припинення насильства в Україні, а після того, як з російського зенітно-ракетного комплексу «Бук» було збито пасажирський літак Малайзійських авіаліній, зробила виклик усьому людству.

Проте президент Франції Франсуа Олланд знехтував закликами Великої Британії та США, підтвердивши плани з постачання «Містралів» до Росії.

Контракт на будівництво двох великих десантних кораблів «Містраль» вартістю 1,2 мільярда євро, підписаний консервативним урядом президента Ніколя Саркозі в 2011 році, став першою домовленістю Росії з членом НАТО про продаж військової техніки.

Прем'єр-міністр Великої Британії Дейвід Кемерон минулого тижня заявив, що для його країни було б немисливо виконати цей контракт після трагедії з малайзійським лайнером, збитим у Східній Україні.

Міністр оборони Японії Іцунорі Онодера на зустрічі в Токіо заявив своєму французькому колезі Жану-Іву Ле Дріану, що Японія серйозно

стурбована запланованою поставкою гелікоптероносців з урахуванням потенційного впливу на безпеку Азії. «Формулювання «сильні побоювання» у певному сенсі означає, що ми хочемо, щоб угоду було скасовано», – пояснив Онодера, виступаючи перед журналістами після зустрічі з Ле Дріаном.

«Весь світ схвилюваний у зв'язку із ситуацією в Україні і ми стурбовані, що спостерігається останнім часом нарощування сил на російському Далекому Сході. Якщо цей корабель буде розміщено у відповідності зі своєю назвою «Владивосток», це буде причиною для занепокоєння в усьому регіоні», – додав він.

На це Ле Дріан відповів, що Франція розуміє побоювання Японії, проте Росія вже оплатила постачання «Містралів» і додав, що, якби на подібні угоди поширювалися санкції ЄС, Франція підкорилася б загальним правилам.

Минулого тижня в листі лідерам європейських країн голова Європейської Ради Герман ван Ромпей заявив, що представникам держав ЄС та США вдалося в загальних рисах узгодити принципи введення нових санкцій проти Росії. В тому числі, вирішено піддавати санкціям тільки майбутні контракти, у зв'язку з чим Франція зможе виконати заплановану поставку побудованих для Росії гелікоптероносців.

ЕПІДЕМІЯ ВІРУСУ ЕБОЛА: ЛІБЕРІЯ ЗАКРИВАЄ КОРДОНИ

Більшість пунктів перетину кордону з Ліберією перекрито, а в місцевостях, які постраждали від хвороби, планують ввести карантин, щоб зупинити поширення вірусу Ебола. Крім того, в кількох найбільших пунктах, що залишаються відкритими (як-от головне летовище), облаштовують центри контролю за вірусом.

Водночас найбільша авіакомпанія Нігерії «Arik Air» призупинила усі рейси до Ліберії та Сьєрра-Леоне після того, як минулого тижня до Нігерії потрапив літаком хворий, уражений вірусом Ебола.

Починаючи з лютого цього року, від вірусу тільки в Західній Африці вже загинуло щонайменше 660 осіб. Серед жертв є й один американець (Патрик Соєр), який заразився вірусом Ебола, перебуваючи в Ліберії.

Спалах почався на півдні Гвінеї й поширився звідти до Ліберії та Сьєрра-Леоне. Для цього вірусу досі не існує ліків або вакцини.



Так виглядає через електронний мікроскоп вірус Ебола

Вірус Ебола вбиває до 90% інфікованих, але пацієнти мають більше шансів вижити, якщо почати лікування на ранній стадії. Вірус поширюється через контакт з кров'ю, слиною або іншими виділеннями організму інфікованої людини.

У своїй заяві президент Ліберії Елен Джонсон-Серліф заявила, що очолювана нею спеціальна оперативна група забезпечить карантин для громад, які серйозно постраждали від вірусу, й поїздки

до та від таких громад будуть обмежені.

Як передають інформаційні агенції з ліберійської столиці Монровії, нові заходи контролю передбачають детальний огляд усіх пасажирів, які прибувають або ж відлітають з міжнародного летовища. Усі державні установи та громадські місця нині повинні мати умивальники для рук, а в усіх готелях, ресторанах та кінотеатрах транслюються п'ятихвилинні інформаційні кліпи про вірус Ебола та профілактику хвороби.

Е.Джонсон-Серліф закликала громадськість співпрацювати з працівниками сфери охорони здоров'я та допомагати інформаційній кампанії, вона попередила також про кримінальні справи за приховування людей, щодо яких існують підозри, що вони хворі.

Експерти кажуть, що хвороба поширює страх у місцевих громадах, а хворі люди часто піддаються переслідуванням.

ЛОНДОНСЬКИЙ ХМАРОЧОС «ОГІРОК» ВИСТАВИЛИ НА ПРОДАЖ

Лондонський хмарочос «Огірок», який отримав таку назву через свою виразну форму, виставлено на продаж. Про це повідомило агентство ексклюзивної нерухомості Savills. Очікують, що зацікавленість найбільш знаковою спорудою Лондона, яка стала однією з візитівок британської столиці, виявлять ділові кола з Китаю, інших країн Азії та США.

Прогнозована ціна хмарочоса – в районі 650 мільйонів фунтів стерлінгів, кажуть представники компанії «Севіллс і Делойтт», яка займається продажем Сент-Мері Екс 30 (офіційна назва хмарочоса).

Агенти з нерухомості почали кампанію маркетингу будівлі, помістивши рекламу в спеціалізованих виданнях і створивши веб-сайт, на якому потенційні покупці можуть висловити інтерес. Про це журналістам розповів Стивен Даун з компанії «Севіллс і Делойтт». «Ми запустили процес продажу. Підозрюю, що в ньому важливу роль



Один із символів Лондона хмарочос «Огірок» виставлено на продаж

відіграє його символічність», – сказав Стивен Даун.

Після перевірки заявок до кінця вересня чи початку жовтня буде або відібрано одного потенційного нового власника, або кількох. «Ми можемо отримати пропозиції й по-

над 650 мільйонів фунтів», – припустив Стивен Даун.

Кредитори передали хмарочос в адміністрування у квітні, коли один із власників «Огірка» став офіційно неплатоспроможним. Німецька компанія IVG Immobilien, яка була співвласником хмарочоса разом з акціонерною компанією Evans Randall, оголосила себе неплатоспроможною минулого року. Хоча фірма Evans Randall планувала купити більшу частку хмарочоса, однак вона не змогла домовитися з німецьким партнером IVG.

У квітні компанію «Севіллс і Делойтт» було призначено адміністратором 40-поверхового хмарочоса. Будівлю, автором проекту якої є лорд Норман Фостер, було збудовано й урочисто відкрито 2004 року. Нині офіси у ній винаймають приблизно 20 компаній.

Підготував
Хома Мусієнко
Фото AFP

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю



Про співрозмовника:

Андрій ЛЮБКА – відомий український поет, перекладач і есеїст. Народився 3 грудня 1987 року в Ризі (Латвія). Три-чотири роки разом з батьками мешкав у місті Виноградів Закарпатської області. Закінчив Мукачівське музичне училище та філологічний факультет Ужгородського університету. Автор збірок поезій «Вісім місяців шизофренії» (2007), «Тероризм» (2008), «Сорок баксів плюс чайові» (2012) і книжок прози «Кіллер. Збірка історій» (2012), «Спати з жінками» (2014). Вірші А. Любки перекладено англійською, німецькою, сербською, португальською, російською, білоруською, чеською та польською мовами.

Учасник багатьох українських та міжнародних культурних заходів у Берліні, Москві, Варшаві, Києві, Празі, Стамбулі, Кракові, Інсбруку, Ляйпцігу, Львові, Одесі, Харкові, Дармштадті та ін.

Переклав з польської чотири збірки віршів видатного польського поета Богдана Задури, які в 2012 році вийшли у видавництві «Піраміда» книгою «Нічне життя» (вибрані поезії останніх років).

– Андрію, твоя книга «Спати з жінками» ще до виходу здійняла чимало галасу інтернет-голосуванням за свою назву. Чому ти віддав право вибору назви читачам?

– Це розповсюджена помилка, що замість мене вибрали читачі. Це неправда. У книжці п'ятдесят текстів, кожен з яких має свою назву. Я вибрав п'ять, що найкраще пояснюють книжку. Мені всі подобались, вагався, яку обрати. Тому це зробили читачі. Але не можна казати, що я тут ні до чого. Мій улюблений варіант був «Смерть і ще тисяча приводів для любові». Це перший текст у збірці. Але «Спати з жінками» вписується у контекст моїх книжок за образами. Ця назва на своєму місці. Та й видавництву сподобалась ідея голосування, адже люди долучаються до процесу, і є надія, що згодом куплять книгу.

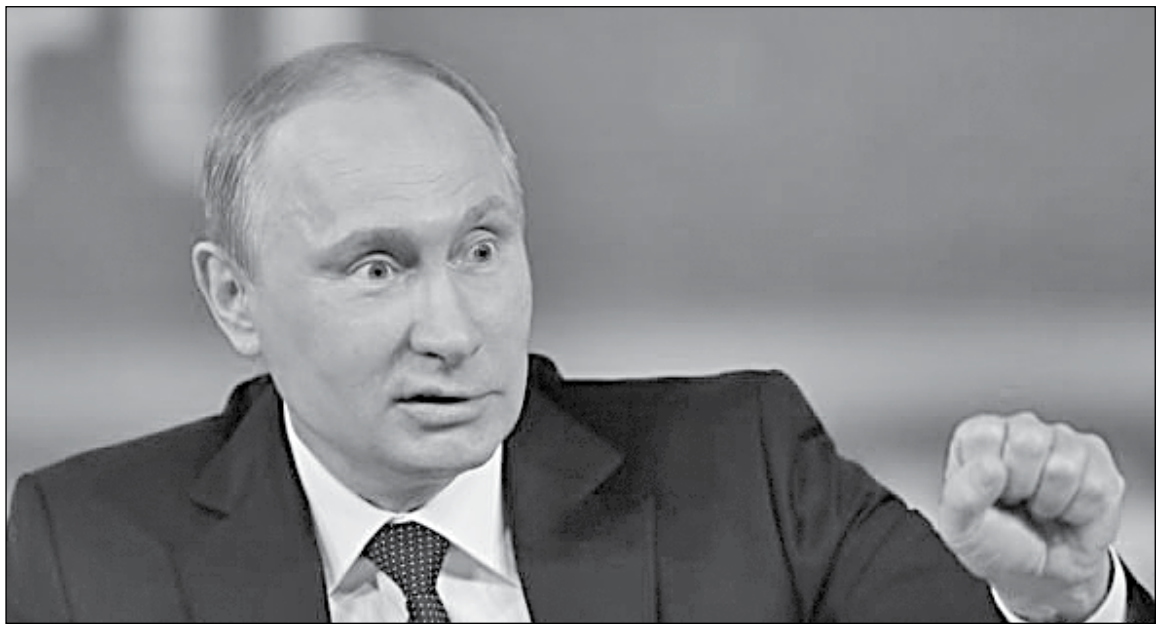
– Довкола назви книги виникло чимало жартів. Як найнесподіваніше запитання щодо назви ставили тобі на презентаціях?

– У Харкові мене запитали, чи буде до книги «Спати з жінками» фото- чи відео- додаток. Я подумав, що він, мабуть, був би популярнішим за книгу.

– На презентації розпо-

відав, що тебе тричі виключили з університету. Чим заслужив таку немилість?

– Університет таки закінчив. Вчився на філфаці. З другого курсу, коли вийшла моя перша книжка, я був у страшному конфлікті з нашими викладачами. Це був конфлікт сучасної людини і радянського факультету. Ми з другом на кафедрі української літератури повісили табличку «кафедра радянської літератури». Я завжди казав, що це все страшний «совок». Вони поводитись, як останні свині. Одна викладачка, пам'ятаю, читала лекцію про Тичину і почала бідкатися, які тепер бездарні поети, деградовані, збочені, хворі, як нам не соромно. І дивилась на мене. Тоді якраз вийшла моя



Путін – це бик, який намагається вкрати Європу

АНДРІЙ ЛЮБКА: «ПУТІН – ЦЕ ГОПНИК З ПІДВОРІТНІ»



Демонстрація на підтримку Майдану у Варшаві

книга. Вони мене не любили, я перестав ходити на пари. Мені подобались інші письменники. Я вважав, що Андрухович, наприклад, повертає віру в українську літературу. А його там не жалували. От мене і виключали на два-три дні, а потім поновлювали.

– Дивно, що в тебе були проблеми, адже на гуманітарних факультетах хлопців ледь на руках не носять...

– Мене носили на руках на першому курсі. Я був відмінником, і мені пропонували готуватися до аспірантури. Але коли виявилось, що у мене власний погляд на літературу, все змінилось. Викладачі досі мене ненавидять. Розповідають студентам, які аморальні речі я пишу. І я розповідаю про них у кожному інтерв'ю.

– Тебе і найперспективнішим поетом називають, і

найзавиднішим нареченим. Як тобі від таких титулів?

– Хто називає? Де? Я завжди наражаюсь тільки на критику. Читаю й думаю, за що ж мене так усі не люблять. Зараз мені байдуже до таких титулів. Після виходу першої книжки у мене недовго, але була така собі «звездочка». Це було абсолютно нічим не виправдано. По молодості вдарило в голову. Я був на другому курсі, у мене вийшла книжка. Для мене книжка – це щось святе. Я – бібліофіл. Мені було вісімнадцять, і власна книжка ставила мене разом з іншими письменниками в один ряд. Тепер не зважаю на це. Це прозвучить банально, але я відчуваю відповідальність за те, що говорю й роблю. Є розуміння, що не можна підводити читачів. Я не зміг би зараз написати замовний текст, бо розумію, що молоді люди при-

ходять і віддають гроші за мої книги. Це вияв довіри, і цим не можна знехтувати. Я сам з бідної родини. У 90-ті ми не дуже добре жили. Студентські часи також не були простими. Якоюсь мірою така рання слава корисна, бо швидко минула, і зараз мене не зачіпає.

– Ти кажеш, що не написав би замовного тексту, а раніше писав?

– Раніше мені їх не замовляли. Ніхто й не знав про моє існування. Нині є пропозиції співпраці. У Києві, наприклад, мені пропонували взяти участь у виборчій кампанії. Звернутися до молоді з якимось зверненням. Але я не вважаю, що моє слово може когось переконати, і не думаю, що це найкращий хід – за гроші знятися в ролик. Відомість дає такі можливості, але вони перестають цікавити.

– Ти довго жив у Варшаві, як там ставляться до подій в Україні?

– Польща – найбільший друг України зараз. Дуже розчужений і не знаю, як їм дякувати за те, що вони зробили. Саме звичайні громадяни. Дуже важливо, що у нас спільний досвід. Вони досі бояться Росії, хоча уже й у НАТО. Події в Україні є головною темою всіх новин. Я був на телефестивалі польського каналу. Зателефонував глядач, котрий запитував, чи будуть новини з Польщі, а не з України. Вони знають про наші реалії майже все так само, як і ми, українці. Я був у Гданську у січні. Тоді на вулиці було мінус 17 градусів, але зібралася повна площа людей, щоб підтримати наш Майдан.

– Щодо Криму у тебе чітка позиція, судячи з твоїх авторських колонок у різних виданнях...

– Втрата Криму для мене не трагедія. Звісно, шкода, але... У будь-якій ситуації потрібно говорити про реальність і факти та обертати це на свою користь. У цьому полягає мистецтво політики. Маємо себе переконати в тому, що ми виграли від того, що втратили Крим. Там все-таки були люди, котрі не любили Україну, не любили все українське. Вони нас зневажали. Що б там не було, люди радісно йшли на дільниці й голосували, натовпами зустрічали Путіна, викрикуючи: «Росія! Росія!». Ті люди, які хочуть бути громадянами України, все одно там не залишаться ані жити, ані вчитися. То ментально не наша земля. Зараз в Україні уже неможлива проросійська влада, ніколи не переможе Партія регіонів. Єдине, що ми повинні зробити, – допомогти татарам і українцям, які хочуть втекти з тієї Совковії. А з рештою нехай розбираються Росія й Путін.

– Не думаєш, що їх зазомбували російські ЗМІ?

– Їх не зомбували, вони просто «руський мир». У них є інтернет, працювали українські телеканали. Вони цього не дивилися, бо українське бачення світу їм чуже. От «ОРТ» чи «Первый канал» – «это наше, родное». Я не галичанин, але з повагою ставлюся до того, що робить Галичина, і думаю, що Галичині потрібно позбутися комплексу месії – не потрібно кудись мчати і когось рятувати. Не треба їхати і одягати на них вишиванки чи вчити колядувати. Це чужі нам люди, совки, яких ніколи не переробиш. Вони живуть зовсім іншими цінностями, й тисячу разів був правий Андрухович, коли пропонував від них відділитися.

– Невже жодної просвітницької чи інформаційної роботи не варто проводити?

– Це дорослі люди. Ми не можемо вчити їх, як жити. Вони лише образяться і відвернуться ще більше. Давайте зробимо так, щоб у нас було так добре, щоб усі хотіли сюди їхати. Щоб кримчани, які вітали Путіна, як колись вітали Гітлера німці, зрозуміли, що вони втратили і в яку халепу вляпалися.

– А що робити зі Сходом України?

– Росії нема що там запропонувати. Чим переконати людей, наприклад, у Харкові? Євросоюз переміг, не вводячи танки, тому що має що запропонувати. Від швидкості потягів – до стандартів виготовлення ковбаси. А в Росії – зниження населення, безробіття і п'яні злочини. «Русским миром» і Кирилом уже не заманиш. Те ж, що ми спостерігали всі ці місяці на Донеччині й Луганщині, – це спроба Путіна своїми диверсантами й озброєнням розколоти Україну, розчленувати її. Але він її тільки згуртував. Тепер Україна на діліється на Східну й Західну, вона вже взагалі ніяк не ділиться. Всі зрозуміли, хто такий Путін і що таке «руський мир». І головне: всі відчули, наскільки дорога нам Україна і наскільки всі ми, незалежно від мови спілкування, її любимо.

– Майдан призвів до втрати Криму й фактично війни на Сході України. То, може, не варто було його починати? Адже Янукович й так не вжив би в своєму кріслі.

– Янукович, якби не було Майдану, сидів би на троні пожиттєво. Кажуть, що історія повторюється двічі: вперше як трагедія, а потім як фарс. У такому разі міф про викрадення Європи биком повторюється в наші дні, але бик цей – уже з підворотні, гопник. І його мета – зламати світовий лад. Кілька днів тому, намагаючись пояснити закордонним друзям усю важкість сьогоденної української ситуації, я був змушений весь час акцентувати на двох речах: 1) анексія Криму і українсько-російський збройний конфлікт не є прямим наслід-

ком подій на Майдані; 2) відтак – для кращого розуміння суті проблеми – сьогоднішні події треба називати «російською кризою», а не українською.

– Чому?

– Людям, які досить мало знають про Україну, картинка зі ЗМІ створила безперервний образ бунтів, коктейлів Молотова, людей зі зброєю,

бливо на Сході) ще й досі підтримують тисячі й тисячі громадян України?

– Проблема не в Майдані і не в наявності частини проросійськи налаштованих людей на Сході України. Проблема в Росії, а зокрема в Кремлі, який вирішив переглянути мапу Європи й порушити всі існуючі домовленості. Анахронізм

лення у світових медіа вислову «російська криза» замість української, це допоможе багатьом усвідомити місцезнаходження джерела проблем, побачити обличчя агресора.

– Чому Путін ніяк не зупиниться, що він від нас хоче?

– Метою Путіна є не Крим, не Донбас і навіть не так зване «Новоросія». Його метою

Це схоже на те, як діти чи спортсмени-аматори перед поразкою починають порушувати правила чи запроваджувати свої, нові, нікому не відомі й ідіотичні. Футболіст раптом каже, що копати в ноги й штовхатися дозволено, а легкоатлет звертає з кола й перетинає його по діаметру. На короткий час здається, що їхня агресія, нахабство й цинізм перемагають, але потім всі команди збираються і гуртом такого гравця з соромом виганяють з товариства. Тобто схильність до ламання правил – ознака невпевненості в своїй перемозі, агонії, що передують поразці й ганьбі.

– Якою, на твій погляд, буде розв'язка нинішньої кризи?

– Наш світ не новий – і майже все в ньому вже мало місце. Кажуть, що історія повторюється двічі: вперше як трагедія, вдруге як фарс. У міфі про викрадення Європи спочатку з'являється прекрасний білий бик, який усіх зачаровує. Потім він навісніє й нарешті краде Європу. Цей міф відтворився – як трагедія – коли комуністична Росія майже на століття вкрала собі частину Європи, вкрала в істинних європейців їхню культуру й право жити в іншій цивілізації, цивілізації Заходу;



Путін у Севастополі. Його зустрічали там, як колись німці Гітлера

мапи України у щоденних світових новинах. У такій ситуації легко піддатися ілюзії, що маємо справу з однією довгою кризою, що має різні форми й фази. Але це не так.

Варто пригадати минулі роки, щоб зрозуміти: Україна стала лише наступною мішенню імперської політики Путіна, ще одним етапом приборкання своєї сфери впливів. Тому Майдан, який за своєю суттю був проєвропейською, але не антиросійською революцією, поламав усі плани й схеми кремлівського стратега. Поступове, але неухильне послаблення української армії, підкорення деградованої української влади, інфільтрація в українські спецслужби легіону найманців і запродавців мали просто закріпити васальний статус України. Іншими словами кажучи, навіть без Майдану Путін забрав би Крим, але без Майдану забрав би разом із Кримом і решту України. План полягав у підкоренні цілої країни, як і у васалізації посткомуністичної частини Європи – уважне око в останні місяці повинно помітити цілу кавалькаду політиків Угорщини, Чехії, Болгарії, Сербії, що відкрито стали на бік Росії. Ця «армія» готувалася й вигодовувалася давно, а виявити себе її змусила поразка Росії на головному, принциповому для неї фронті – українському. Такий – широкий – погляд дає нам можливість перенести акцент з України у справжнє джерело проблем, на Росію.

– Але ж ми не можемо заплющувати очі на той очевидний факт, що Росію (осо-



Андрій Любка під час зустрічі з читачами у Луцьку

цього бажання підкреслює ментальну відсталість як російської владної верхівки, так, на жаль, і російського суспільства. Важко уявити португальця, німця чи француза, який би погодився віддавати сьогоденні мільярди зі свого бюджету на завойовницькі війни в інших країнах. Перевага європейських народів полягає в тому, що вони здебільшого позбулися месіанського шовіністичного комплексу, тож намагаються не лізти в чужі справи. «Мовчання» Європи, яке чимало українців критикувало, насправді було її плюсом, бо дозволяючи країнам бути суверенними, ЄС намагається не втручатися в їхні справи. Росія діє по-іншому, методами позаминулого століття – і тому приречена на поразку. Нашою першою перемогою буде уста-

є ламання світового ладу, принципів, за якими сьогодні живе Європа, бо лише так він зможе досягти хоча б якихось результатів. За сьогоднішніми правилами гри – із непорушністю кордонів і невторчанням у суверенні справи – Росія не має шансів відбудувати імперію. Путін – президент великої територіально, але слабкої й відсталі держави, економіка якої орієнтована на ресурси, а народ має ментальні проблеми й не може відвикнути від свого імперського «призначення». Тому за звичайних умов Кремлю не світило б нічого, бо насправді він не може ані купити собі Східну Європу, ані завоювати й окупувати її. Єдиний шанс – грати без правил, порушувати норми й домовленості. Чим зараз Путін і займається.

Мілан Кундера так і назвав це – «Вкрадений Захід, або Трагедія Центральної Європи».

Сьогодні історія про викрадення Європи повторюється у вигляді фарсу. Бик пробував усіх зачарувати, але надовго залишатися всіма улюбленим у нього не вийшло. Тому він показав своє справжнє обличчя, яке в сленгу української мови означає некультурну людину. Чи – кажучи прямо – гопника з підворотні. Він нападає ззаду і має в руці заточку, про чесний бій не йдеться. Але чи вдасться йому вкрати Європу і цього разу? Напевно ні, бо закони фарсу передбачають іншу розв'язку – трагікомічну. Коли бумеранг повертається і вбиває агресора. Чого Путінові й побажаймо.

Інтерв'ю провела
Віра Холодна

В УКРАЇНІ

ПЕРЕГОВОРІ СТОСОВНО
ВРЕГУЛЮВАННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ КРИЗИ
ВІДБУДУТЬСЯ В
МІНСЬКУ

Президент України Петро Порошенко звернувся до президента Білорусі Олександра Лукашенка з проханням посприяти проведенню в Мінську 31 липня засідання тристоронньої контактної групи з врегулювання ситуації на Донбасі.



Як повідомляє прес-служба глави держави, на зустрічі будуть присутні, зокрема, другий президент України Леонід Кучма, посол Росії Михайло Зурабов та представник ОБСЄ.

За словами Порошенка, пропонується винести на обговорення контактної групи 2 питання – про звільнення всіх заручників, які залишаються у бойовиків, та про забезпечення допуску міжнародних експертів на місце падіння літака «Малайзійських авіаліній».

Президент наголосив, що в питанні заручників, яких станом на 30 липня було 151, треба діяти швидко, адже серед них є поранені, які потребують медичної допомоги.

О.Лукашенко відповів на прохання українського президента згодою. Про це повідомляє прес-служба білоруського президента за результатами телефонної розмови з ним президента України Петра Порошенка.

ООН ЗАКЛИКАЄ
ДОПУСТИТИ ЕКСПЕРТІВ
ДО МІСЦЯ КАТАСТРОФИ
«БОІНГА-777»

Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун закликав усі сторони конфлікту в Україні припинити бойові дії поблизу місця катастрофи «Боїнга-777» на Донеччині й не перешкоджати доступу до нього міжнародних експертів. Про це йдеться в заяві, розміщеній на сайті ООН.



Генеральний секретар і Рада безпеки ООН закликають провести повне розслідування авіакатастрофи «Боїнга-777», який було збито ракетою з російського ЗРК «Бук» в Донецькій області 17 липня, внаслідок чого загинуло 298 осіб.

Як заявив віце-прем'єр, голова державної комісії з розслідування

обставин аварії літака Володимир Гройсман, українські військовики не мають наміру за допомогою сили відновлювати контроль над територією катастрофи малайзійського «Боїнга-777» у Донецькій області.

За його словами, Україна на консультаціях у Мінську в четвер, 31 липня, вимагатиме забезпечити доступ експертів до місця катастрофи малайзійського літака.

Міжнародні експерти, серед яких, крім представників ОБСЄ, також є фахівці з Нідерландів і Австралії, не можуть дістатися на місце збитого літака. За даними РНБО, бойовики мінують територію довкола місця катастрофи й стягують туди важку техніку.

СМЕРТЕЛЬНИЙ
ЛІЧИЛЬНИК ВІЙНИ

За весь час обстрілів України з російської території загинуло 27 українських військовиків, ще 185 – поранено. Про це повідомив на брифінгу 29 липня речник інформцентру РНБО Андрій Лисенко.

За його словами, датою початку обстрілу з російської території можна вважати 5 червня. З того часу було здійснено 153 напади та обстріли прикордонних підрозділів та місць розташування українських військових. «В середньому за добу російські військові здійснюють 3-5 артобстрілів прикордонних підрозділів», – сказав він.



Усього ж, за словами А.Лисенка, з початку антитерористичної операції на Донбасі загинуло 363 військовика, ще 1434 отримали поранення.

Раніше в доповіді Управління верховного комісара ООН з прав людини було сказано, що від початку проведення АТО (середина квітня) до 26 липня в Україні загинуло мінімум 1129 мирних мешканців, ще 3442 особи дістали поранення.

ВІД «ПОДАРУНКІВ»
ПУТІНА СТРАЖДАЮТЬ
ДІТИ

Дев'ятеро дітей підірвалися на снаряді в селі Берестова Донецької області. Про це повідомив 30 липня у Facebook радник міністра внутрішніх справ України Антон Геращенко.

«Кілька годин тому в селі Берестова Артемівського району діти-підлітки принесли у двір якийсь вибухонебезпечний предмет, який вони знайшли в укріпленні бойовиків. Можливо, це була міна або снаряд. Стався потужний вибух. Що це був



за предмет і чому все це сталося – встановить слідство», – повідомив А.Геращенко.

«9 осіб доставлено до Артемівської міської лікарні. Всі в дуже тяжкому стані – потрібні термінові ампутації рук і ніг. Дехто назавжди втратив зір. У особливо важкому стані, буквально на межі життя і смерті, перебуває дитина віком 1 рік і 3 місяці, яка за нещасливим збігом обставин опинилася в цьому дворі. По тривозі піднято всіх хірургів та реанімаційні бригади, бо дев'ять постраждалих потребують термінові операції», – повідомив радник міністра.

РОСІЙСЬКІ НАЙМАНЦІ
Й ДАЛІ ЛІЗУТЬ В УКРАЇНУ

Щодня українсько-російський кордон перетинає сотня, а іноді й до тисячі найманців, завербованих Росією. Про це повідомила прес-служба Міністерства внутрішніх справ України.



«Щодня в Україну надходить нова сотня, а іноді і тисяча найманців, яких вербують по всій Росії», – повідомила прес-служба. За її даними, «найманці вербуються як за гроші, так і за ідеологічними мотивами після показу відеороликів про те, що нібито наші військовики розтинають на органи трирічних дітей».

Прес-служба МВС наголосила, що саме тому в даний час проводиться третя хвиля мобілізації. «Мобілізація необхідна, тому що в нас не вистачає нині сил для того, щоб остаточно придушити опір терористів», – підкреслюється в повідомленні прес-служби МВС. У першу чергу мобілізують тих, хто більше потрібен. Наприклад, артилеристів або тих, хто проходив службу в танкових частинах.

ДОНБАС ОЧИЩУЮТЬ
ВІД ТЕРОРИСТІВ

Сили Антитерористичної операції (АТО) звільнили 29 липня населений пункт Дебальцево Донецької області. Про це повідомляє прес-центр АТО.



В АТО нагадали, що «Дебальцево має неабияке стратегічне значення, адже є не лише великим залізничним вузлом України, але й містом, що дозволило остаточно розблокувати підрозділи Збройних Сил України, які в оточенні гідно й мужньо стримували атаки загарбників, не дозволяючи бандитам провозити на територію України зброю та боеприпаси».

Після звільнення Дебальцево підрозділи АТО виявили велику кіль-

кість техніки, боеприпасів та озброєння. «Панічно тікаючи від ударів Збройних Сил України, найманці полишають все те, чим їх так щедро обдарували замовники безладу з Москви», – сказано в повідомленні.

29 липня силовики звільнили від бойовиків також Авдіївку в Донецькій області і проводять операцію зі звільнення міста Первомайськ. Також вони почали «зачистку» міста Ілловайськ, повідомляє прес-центр АТО 30 липня у зведенні за попередню добу.

У ГОРЛІВЦІ ЗВІЛЬНИЛИ
17 ЗАРУЧНИКІВ
БАНДИТІВ

17 заручників (українські військовики і один цивільний іноземець), яких утримували в полоні в штабі Ігоря Безлера («Беса») в Горлівці, звільнено. Про це повідомив президент України Петро Порошенко 29 липня. Він провів зустріч з матерями й дружинами військових, які знаходилися в полоні бойовиків.



«Можу сказати одне – Україна пишається мужністю, з якою наші хлопці утримувалися в полоні. І ми зробимо все для того, щоб звільнити й тих, хто ще залишається у бойовиків», – сказав Порошенко.

Президент повідомив, що операція по звільненню заручників була на його особистому контролі та мала гриф «таємно», адже будь-яка зайва інформація могла б зашкодити звільненню полонених. Саме тому дружинам і матерям повідомили про долю їхніх близьких лише після остаточного завершення всіх дій по звільненню українських військових. «Я вам обіцяв 24 години на добу цим займатися. І, незважаючи на те, що нині дуже важка ситуація, життя та здоров'я кожного українського громадянина для мене є пріоритетом», – заявив П.Порошенко, повідомивши, що в заручниках у бандитів ще залишається 151 український військовик.

ПРОГРАЮЧИ НА ФРОНТІ,
РОСІЯ ЗГАНЯЄ ЗЛО
НА МОЛОЦІ

Росія відмовилася від українського молока, соків та рибних консервів. В українському уряді вважають цю заборону суто політичним кроком. Експерти визнають, що заборона буде болючою для аграрного сектора, але, на їхню думку, виробники вже пристосовуються і виходять на нові, більш стабільні ринки.

28 липня Російська Федерація заборонила імпорту українського



молока та молокопродуктів, від 29 липня – ця заборона торкнеться плодоовочевих та рибних консервів. Росспоживнагляд повідомляє, що причиною є те, що нібито вміст консервів не відповідає вказаному на етикетках. Що ж до молока, то Росспоживнагляд звинуватив українських виробників у тому, що молоко і продукти з нього містять антибіотики.

До цього Росія повністю заборонила ввезення української свинини й продуктів з неї, картоплі, а також істотно обмежила поставки кондитерських виробів і м'яса птиці.

Нова хвиля заборон збіглася в часі із загостренням конфлікту на Сході України, коли російська сторона обстрілює українську територію та закидає через кордон військову техніку, найманців та окремі підрозділи своєї армії.

ПОМЕР ВІКТОР БАРАНОВ

30 червня вранці після тривалої важкої хвороби відійшов у вічність український письменник, перекладач, голова Національної спілки письменників України Віктор Баранов.

Він народився 14 жовтня 1950 р. у с. Кривушах Кременчуцького району на Полтавщині. 1974 року закінчив філологічний факультет Київського університету ім. Т.Шевченка. Працював на видавничій роботі.



З 1983 року був секретарем Національної Спілки письменників України, а з 19 листопада 2011 року – головою НСПУ. Віктор Баранов працював також головним редактором літературного журналу «Київ» та віце-президентом товариства «Україна-Румунія». Лауреат мистецької премії «Київ» у галузі художньої літератури ім. Євгена Плужника, премії ім. О.Гірника, міжнародних літературних премій «Тріумф» та «Сад божественних пісень» ім. Г.Сковороди, літературно-мистецької премії ім. М.Коцюбинського.

Автор багатьох поетичних збірок, гумористичних творів і літературних пародій, романів «Притула», «Смерть по-білому», «Не вір, не бійся, не проси», численних перекладів, літературно-критичних, публіцистичних та мистецтвознавчих публікацій.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

ТОЧКА ЗОРУ

Упоета Наума Коржавіна (до речі, киянина) була стаття, назву якої винесено в заголовок. Йому він дуже подобався. Мені теж. Був період, ми дуже дружили, жили в 15 хвилини один від одного в Бостоні, часто бачилися, майже кожен день говорили по телефону, іноді годинами. Він говорив. Я слухав. І мені запам'яталося, що всі істини – банальні. Все, про що я пишу, – банальні істини. Банально, що людина, яка все життя прослужила в КДБ (Володимир Путін), не може бути добрим президентом Росії, а може бути тільки кепським. Ця банальна істина стала для мене очевидною навесні 1999 року, і я намагався донести її до людини, до якої тоді мав доступ і який в ті місяці хоч якось

правило, не використовувалося. З'явилися більш сучасні слова: «репарація» і «контрибуція». Але ці суми сплачувалися переможцю після закінчення військових дій і підписання миру. Під час військових дій данина ніколи не виплачувалася, оскільки хто ж при здоровому глузді платитиме агресору гроші на продовження війни до підписання миру? Очевидно, що така поведінка уряду країни, що зазнала нападу, межує з державною зрадою. Погодьтеся, виглядало б дивно, якби після вересневої 1938 року анексії Судетів чехословацький уряд в якому-небудь Брюсселі вів з німецьким урядом переговори про виплату Німеччині боргу за куплені раніше рейки, а Німеччина заявляла б, що тепер продаватиме ці рейки Чехословаччині тільки за передоплатою і вдвічі дорожче. Або якби Німеч-



Ось на такі руїни перетворюють українські міста російські системи залпового вогню «Град», випущені на військових заводах РФ за гроші, заплачені Україною за газ

НА ЗАХИСТ БАНАЛЬНИХ ІСТИН

впливав на ситуацію, – до Бориса Березовського. Але той не повірив у банальну істину, тому що покладався на силу свого складного розуму. Перемогла банальна істина. Вона завжди перемагає. Де і як закінчив розумний Березовський, відомо.

З березня 2014 року, коли Росією був окупований і анексований Крим, я був залучений до написання циклу статей та інтерв'ю під загальною назвою «Третя світова». Все це належить до банальних істин, відомих нам з історії. Відомо, що агресора не можна умиротворити (класичний приклад – Мюнхенська змова 1938 року). Відомо, що агресії потрібно чинити опір, тому що немає іншого виходу (це доводить вся світова історія). Відомо, що «маленькі переможні війни» зазвичай виявляються більшими, не завжди переможними і коштують великої кількості людських життів (якщо б правителі і полководці заздалегідь знали, чим насправді закінчиться війна, жодна війна не почалася б.) Ще відомо, що дві останні найбільші війни в історії людства – 1914-го і 1939-го – далеко не одразу після свого початку отримали назву «світових», а вже тим більше ще й свій порядковий номер – Перша і Друга. Коли в березні 1938 року Гітлер окупував і анексував Австрію, ніхто не вважав, що це і є переддень Другої світової війни. Проте через півтора року, у вересні 1939-го, війна почалася, хоча великої війни не хотів ніхто, крім Сталіна, – навіть Гітлер.

Якщо очевидно, що агресора не можна умиротворити, тим більше неправильно платити агресору данину за окупацію. У стародавні часи в обмін за отриману данину підкорену жертву (село, місто, а то й цілу державу) залишали в спокої. Сьогодні теж бувають випадки виплати данини: наприклад, Путін виплачує данину президенту Чеченської Республіки Рамзану Кадірову.

У XX столітті слово «данина» у відносинах між державами, як



Цим бандитам Путін платить з тих 786 мільйонів доларів, заплачених Україною за міфічний газ уже після анексії Криму й початку неоголошеної війни на Донбасі

чина, яка окупувала в 1940 році північну Францію, зажадала б від неокупованої південної Франції оплати боргів французької держави за поставлений Франції в попередні роки метал. Все це виглядало б повною маячнею. Таке навіть Гітлеру спасти на думку не могло.

Однак те, що виглядало маячнею в 1938-40 роки і не спало на думку Гітлеру, стало реальністю в 2014-му, тому що спало на думку Путіну. Росія окупувала Крим і частину територій Східної України і продовжує вести військові дії проти України, одночасно наполягаючи на виплаті Україною мільярдів доларів за поставки газу, який Росія давно перестала Україні постачати.

Спочатку мені все це здавалося пропагандистським вивертом російського уряду, який намагався звести російсько-українську війну до суперечки «двох господарюючих суб'єктів» (як нам пояснювали, коли свого часу «Газпром» захоплював не Україну, а НТВ). Але, на мій глибокий подив, Україна несподівано взяла та й виплатила Росії 786 мільйонів доларів в рахунок заборгованості. Газ постачати Україні, зрозуміло, після цього не стали. Заборгованість не сильно зменшилася, та загалом-то її й обговорювати немає сенсу, оскільки

Росія поставила Україну на «лічильник», і борг цей виплатити не можна, можна тільки здатися, віддати весь «бізнес» (тобто, всю Україну) і ноги винести, якщо вийде (швидше за все, не вийде).

Отримавши 786 мільйонів доларів, Росія продовжила концентрацію військ на кордоні з Україною, перекинула нову техніку і додаткові спецпідрозділи ГРУ і ФСБ в райони Східної України, контрольовані проросійськими «сепаратистами», збила дюжину гелікоптерів і літаків українських збройних сил, узяла якусь кількість українських військових у полон, збила малайзійський цивільний літак, де (шкода!) не виявився жодного українця («не літайте в нашому небі»)… За всього лише 786 мільйонів виплаченої данини скільки «корисного» було зроблено! Люди гинули вже сотнями. Війна є війною, нічого не поробиш.

21 липня міністр фінансів України Олександр Шлапак заявив, що на проведення антитерористичної операції (АТО) необхідно півтора мільярда гривень на місяць, а в резервному фонді на даний момент залишилися близько 520 мільйонів гривень. 24 липня він уточнив, що грошей вистачає тільки до 1 серпня. 22 липня Верховна Рада України затвердила указ прези-

дента Петра Порошенка про часткову мобілізацію. 25 липня уряд України вустами заступника міністра фінансів Володимира Матвійчука оголосив про намір ввести військовий податок у розмірі 1,5% від зарплати для фінансування АТО до кінця року. «Таким чином можна отримати близько 2,9 мільярда гривень для того, щоб направити їх на загальний баланс бюджету», – сказав В.Матвійчук.

Хочу уточнити, що мільярд гривень за курсом 11,8 гривні за долар – це приблизно 85 мільйонів доларів, а проплачені Україною Росії 786 мільйонів доларів – це трохи більше 9 мільярдів гривень. Іншими словами, можна було не вводити «військовий податок», який забезпечить лише двомісячні потреби української операції на Сході України, і не виплачувати Росії данину в 786 мільйонів доларів, а пустити ці 9 мільярдів гривень на боротьбу з агресором. Дев'ять мільярдів гривень за ціною 1,5 мільярда на місяць вистачило б на півроку протистояння російській агресії.

Замість цього Україна заплатила Росії 786 мільйонів доларів, позбавила себе грошей на оборону, але що ще гірше – дала російському бюджету на війну додаткові 786 мільйонів доларів. Так що різниця в українсько-російських витратах на війну склала 1 мільярд 572 мільйонів доларів на користь Росії. На які гроші Росія поставила «сепаратистам» систему «Бук» для збиття малайзійського лайнера? На ці 786 мільйонів доларів.

Будь-якому ідіотизму має бути межа. Після збитого російською армією малайзійського «Боїнга», дюжини збитих Росією українських військових літаків і гелікоптерів, після оголошення Україною часткової мобілізації, введення півтора-відсоткового податку на жebraцьку українську платню – на боротьбу з агресором (свята справа!) – виплачувати Росії чергові нові мільярди доларів Україна, як мені здавалося, не стане. І тому, що цих грошей, напевно, немає, і

тому, що це, як мінімум, нерозумно й аморально – платити данину агресору, а як максимум – зрада національних інтересів того самого народу, з якого стягується військовий податок.

Даремно мені так здавалося. 24 липня міністр енергетики та вугільної промисловості України Юрій Продан, який прибув до Брюсселя для консультацій з комісаром ЄС з питань енергетики Гюнтером Етінгером, заявив, що Україна готова відновити переговори з Росією і Єврокомісією щодо поставок газу. «Ми готові в будь-який момент продовжити ці консультації та переговори», – сказав він. При цьому Росія наполягає на виплаті Україною заборгованості за раніше поставлений газ. На думку керівника «Газпрому» Олексія Міллера, сума ця становить 5 мільярдів 296 мільйонів доларів.

Ви легко порухаєте, як можна розпорядитися цими грошима. Якщо їх не повертати Росії, а створити, наприклад, фонд «Єдина й неподільна Україна», можна виплатити рідним по мільйону доларів за кожного загиблого пасажира збитого путінцями малайзійського лайнера та за кожного загиблого українського військового й мирного мешканця. Цієї суми вистачить на 5000 жертв. Або можна продовжувати вести антитерористичну операцію за ціною в півтора мільярда гривень на місяць. Тоді цих грошей вистачить на три роки боротьби.

Захищати банальні істини простіше простого. Україна повинна перервати переговори про повернення газового боргу до підписання мирної угоди з Росією. За цим договором Росія повинна буде повернути все захоплене, включно з Кримом, і виплатити компенсацію за заподіяні Україні збитки. І якщо після цього Україна залишиться щось ще винна Росії, що мало-вірогідно, зрозуміло, що ці гроші будуть в російський бюджет виплачені. Але після капітуляції Росії.

Юрій Фельштинський,
Історик

В АМЕРИЦІ

БАРАК ОБАМА
ОГОЛОСИВ
ПРО ВВЕДЕННЯ
СЕКТОРАЛЬНИХ
САНКЦІЙ ПРОТИ РОСІЇ

Президент США Барак Обама оголосив 29 липня в Білому домі про введення нових, цього разу секторальних санкцій проти Росії в зв'язку із ситуацією в Україні.



«Сьогодні США запроваджують нові санкції проти енергетичного та банківського секторів російської економіки, індустрії озброєнь, кредитів, що спрямовані на стимулювання експорту в Росію, теж будуть заборонені... Європейський Союз до нас приєднується», – сказав Обама.

За його словами, санкції зроблять вже слабку економіку Росії ще слабшою. «Росія ізолює себе від міжнародної спільноти... Це вибір, який зробив президент Путін. Але є й інший – припинити агресію проти України, підтримку сепаратизму й разом зі світовою спільнотою погасити пожежу на Сході України», – сказав президент США. «Для Росії нині важливо зрозуміти, що ми продовжимо підтримувати владу України», – додав він.

Разом з тим президент Обама відзначив, що те що відбувається, – «це не нова холодна війна». «Це специфічне питання, пов'язане з необхідністю розуміння з боку Росії того, що український народ повинен сам вибирати свою долю», – сказав президент США.

РОЗВІДКА США:
РОСІЯ РЕГУЛЯРНО
ОБСТРІЛЮЄ УКРАЇНУ

Державний департамент США офіційно оприлюднив матеріали директора національної розвідки США з поясненнями про супутникові знімки, поширені раніше американськими дипломатами й журналістами в соцмережах, які доводять факти обстрілу України з території Росії.



Як наголошується в повідомленні, фотографії є доказами того, що російські війська вели й ведуть вогонь по українських військових із свого боку кордону і що підтримувати Росію сепаратисти використовують важку артилерію, надану Росією, при нападах на українські

війська вже зсередини України.

Знімки зафіксували наслідки одного з таких обстрілів українських військ в Україні з Росії, що стався 25–26 липня. На російському боці кордону на ґрунті видно сліди пусків ракет із реактивних систем залпового вогню, спрямованих у бік позицій українських військ на території України. Біля українських позицій у землі видно воронки від вибухів ракет. На одному із знімків – обстріл території України з російського боку кордону 23 липня з самохідних артилерійських установок, що є на озброєнні тільки в російських військових частинах. Бойові машини націлені в бік української військової частини на території України. На землі біля української частини видно воронки від вибухів, характерні для снарядів самохідної артилерії.

ЗУСТРІЧ ДЖОНА КЕРРІ
Й ПАВЛА КЛІМКИНА

Державний секретар США Джон Керрі, який збирається невдовзі відвідати Україну, зазначає, що проросійські сепаратисти відмовляються скласти зброю і дотримуватися політичного діалогу для вирішення ситуації на Сході України. Про це він сказав після зустрічі 29 липня з міністром закордонних справ України Павлом Клімкіним у Вашингтоні на брифінгу.



Керрі зазначив, що президент Петро Порошенко кілька разів чітко заявляв, про що також йому на зустрічі підтвердив Клімкін, що Україна зацікавлена в двосторонньому припиненні вогню. «Українці готові піти зараз на взаємне припинення вогню. Не в майбутньому, а саме зараз! Вони запропонували мирний план, що передбачає серйозний і предметний діалог із підтримуваними Росією сепаратистами за міжнародної участі...» – сказав Керрі.

При цьому він підкреслив, що США мають у своєму розпорядженні чіткі докази, що Росія продовжує поставляти через кордон зброю і озброєні сили, а також фінансувати діяльність сепаратистів. «У нас є чіткі докази артилерійського й ракетного вогню з території Росії по території України», – сказав Керрі.

Разом з тим він повідомив, що дії Росії не демонструють того, що вона бажає припинити насильство й кровопролиття. «В результаті таких дій підтримувати Росією сепаратисти відмовилися скласти зброю і стати частиною політичного процесу», – наголосив Керрі.

ГЛАВА УКРАЇНСЬКОГО
МЗС У ВАШИНГТОНІ

У рамках офіційного візиту міністра іноземних справ України Павла Клімкіна до Вашингтона, який відбувся з 27 по 29 липня, він зустрівся з членами групи підтримки України в Конгресі. Зустріч відбулася 28 липня в кабінеті члену Конгресу Марсі Каптур, яка представляє штат Огайо, та є одним з найбільш активних лобістів інтересів України в американському



Конгресі.

Під час зустрічі говорили, яким чином США можуть допомогти Україні протистояти російській агресії. Каптур, зі свого боку, порадила українцям проводити більш активну інформаційну кампанію. Вона вірить, що Україна, з високоосвіченим населенням, багатими природними ресурсами та вдалим географічним розташуванням, стане однією з провідних європейських націй. Вона сподівається, що їй вдасться це побачити ще за свого життя.

«Ми тут відчуваємо солідарність від всіх, з ким зустрічалися», – сказав Павло Клімкін. Він розповів, що під час зустрічі обговорювався новий законопроект, який полегшить надання військової допомоги США Україні. «Один із законопроектів, який зараз підготовлений, полягає в тому, щоб надати Україні особливий статус – статус союзника Сполучених Штатів й дозволити допомагати Україні шляхом постачання в тому числі й військового обладнання, але також й іншої допомоги, яка нам дуже потрібна в розвитку нашого військового та безпекового секторів», – сказав міністр.

ДЖОН ТЕФФТ: «США
НІКОЛИ НЕ ВИЗНАЮТЬ
АНЕКСІЇ КРИМУ»

Сполучені Штати ніколи не приймають анексії Росією Криму і не зможуть ігнорувати роль Росії в українській кризі. Про це 30 липня заявив кандидат на посаду посла США у Москві Джон Теффт (США не мають посла в Росії з лютого місяця).



Він наголосив, що анексія Криму «знищила саму основу» європейської безпеки.

Упродовж останніх місяців напруженої ситуації в Україні через російське втручання відносини між Вашингтоном і Москвою значно погіршилися.

Джон Теффт, який був послом в Україні та Грузії, на думку багатьох у Росії, вороже налаштований щодо Кремля. А його прихильники називають Теффта неперевершеним і професійним дипломатом.

ЯК АМЕРИКАНЦІ
СТАВЛЯТЬСЯ ДО РОСІЇ

Більшість американців розглядають нинішню Росію як противника США, при цьому більше половини мешканців країни вважають, що ситуація в Україні «дуже важлива» для інтересів США. Про



це свідчать результати опитування, проведеного днями компанією Pew Research Center.

Згідно з цими даними, як ворога Росію розглядають 26% учасників опитування, 49% визнають її як «серйозну проблему для світу», 15% вважають, що причиною того, що Росія знову стала загрозою миру в усьому світі, є персонально Володимир Путін.

При цьому, як відзначається в дослідженні Pew Research Center, дедалі більше американців вважають, що ситуація в Україні є дуже важливою для інтересів США. Якщо в квітні важливість української кризи для США відзначав тільки 31% опитаних, то після того, як проросійські бойовики збили пасажирський літак Малайзійських авіаліній, частка таких опитаних збільшилася до 48%. Причому більшість з них переконана, що якщо Захід вже сьогодні не зупинить Путіна, він піде далі, аж до розв'язання Третьої світової війни.

ЕКОНОМІКА США
ЗРОСЛА НА 4 ВІДСОТКА

Зростання економіки Сполучених Штатів в другому кварталі цього року сягнуло 4%, повідомляють у міністерстві торгівлі США.



Споживчі витрати з квітня по червень, які в США становлять дві третини від усієї економічної активності, зросли на 2,5%. Активність бізнесу зросла при цьому на 14%, що пов'язано з поповненням запасів підприємств. Зростання економіки в другому кварталі перекинуло скорочення, яке спостерігалось на початку року.

У порівнянні з другим кварталом минулого року ВВП Сполучених Штатів зріс на 1%.

Але з січня по березень цього року економіка зазнала скорочень на рівні 2,1%. Економічний спад був пов'язаний із суворою зимою.

Навіть з урахуванням останнього зростання, через зимову негodu загальне економічне зростання цього року, скоріше за все, становитиме лише 1,6% – менше, ніж у 2013 році.

Це може змусити Федеральну резервну систему (ФРС) продовжити утримувати процентні ставки на низькому рівні ще й у 2015 році.

За інформацією приватної компанії ADP, недержавний сектор у липні створив 218 тисяч нових робочих місць. Такі цифри є позитивною ознакою зростання американської економіки.

БІЛЬШЕ 35 ВІДСОТКІВ
АМЕРИКАНЦІВ
МАЮТЬ БОРГИ

Більше 35 відсотків американців мають борги або неоплачені рахунки, котрі вже передано колекторським агенціям. Про це свідчить звіт Інституту урбаністики у Вашингтоні.

Основна кількість боргів припадає на кредитні картки й рахунки за перебування в шпиталях. Окрім того, значну частину заборгованості становлять іпотека, автокредити й кредити на навчання.



Аналітичний центр при Інституті урбаністики відзначає тривожну тенденцію: частка американців, чії документи знаходяться в колекторських агенціях, не змінюється, незважаючи на те, що в цілому країна погасила свій борг по кредитних картках з моменту офіційного завершення великої рецесії 2009 року.

Великі іпотечні компанії США – Fannie Mae і Freddie Mac – вважаються одними з винуватців світової економічної кризи 2008 року. Їхні дії, коли позики на купівлю житла роздавалися всім бажачим, призвели до надудання «бульки» на ринку нерухомості США, з чого й почалася рецесія глобальної економіки. У вересні 2008 року, аби запобігти краху всієї фінансової системи США, ці компанії було передано в управління Федеральній агенції з фінансування житла.

ПЕРШЕ ВИДАННЯ НОТ
АМЕРИКАНСЬКОГО
ГІМНУ МІСТИЛО
ПОМИЛКУ

Томас Карр – видавець у Балтиморі – хотів прославитися та першим опублікувати вірш, який потім став гімном США. За декілька кварталів від Центральної бібліотеки Нью-Йорка розташована бібліотека імені Морґана. Тут зберігається один з 11 відомих примірників першого видання нот американського гімну. За його основу було взято вірш, написаний у 1814 році Френсісом Скоттом Кієм. Але державним гімном він став лише у 1931 році. Френсіс Баруліч, куратор музичних рукописів бібліотеки імені Морґана, пояснює, що цей перший варіант гімну є особливим... через помилку.



«Томас Карр хотів прославитися, але діяв у такому поспіху, що зробив помилку в назві. Замість того, щоб надрукувати «Патріотична пісня», він надрукував «Патріотична пісня». Ви завжди можете визначити перше видання нот до американського гімну саме через цю помилку», – сказала Френсіс Баруліч.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій



Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

**Не обпечіться
надмірними платежами!
Захистіться від банкоопіків!**

Selfreliance Checking & Debit

-  **Безкоштовні транзакції**
-  **Не вимагається мінімального балансу**
-  **Без щомісячних оплат**
-  **Безкоштовна Visa Debit картка**
-  **Безкоштовний онлайн BillPaysm**
-  **коли у Вас є DirectConnectsm**

**Чековий рахунок з Дебіт картою
без банкових нарахувань!**



2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park IL 708-923-1912

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Stop in to any Selfreliance Office to apply for membership and to open your account. Minimum initial share draft deposit for consumer accounts is \$50. Fees may apply for BillPaysm. Premiums available while supplies last. Enrollment required for online access. Connection fees may apply for online account access. Please see our Truth in Savings brochure and fee schedules for other requirements regarding accounts. For current or new members only!

**Full Financial
Services**



Страхування ЖИТТЯ — чи потрібне воно мені?

“ Хоч страхові експерти стверджують, що метою страхування є захист від ризику грошових втрат, проте ці слова можуть вам видатися занадто сухими, щоб пояснити реальну причину купівлі страхового забезпечення. А ними є комфорт і безпека - як для Вас, так і для ваших близьких. Простіше кажучи, метою страхування є спокій.

Телефонуйте:
888-538-2833



Наявне не в усіх штатах.



Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Співка

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

SUMMER MORTGAGE SALE!

10 YEAR FIXED - 3.00% APR*

15 YEAR FIXED - 3.00% APR*

20 YEAR FIXED - 3.75% APR*

Сертифікати

до 2.07% APR*

Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471 - 0700

Botany Village Office
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772 - 0620

*Rates are effective June 18, 2014 and are subject to change.

APR is Annual Percentage Rate.

Український Історично-Освітний Центр та
Українська Православна Церква США
запрошує громаду на

концерт до

Дня незалежності України

в програмі
співак, львівський батяр

**ВІКТОР
МОРОЗОВ**

скрипаль-віртуоз
ІННЕСА

танцювальний гурт
БАРВІНОК
Григорій Момот, керівник

в п'ятницю, 22 серпня
7:30 вечора

Український Культурний Центр
135 Davidson Ave. Somerset, NJ

Вступ: \$20; студенти \$10; діти до 12 років безплатно
тел: (732) 356-0090

EAST VILLAGE MEAT MARKET

J. Baczynsky



Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours
Monday - Thursday 8:00 am - 6:00 pm
Friday 8:00 am - 7:00 pm
Saturday 8:00 am - 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

ГРАЖДА МИСТЕЦЬКА



Якщо дослівно, то гражда – це гуцульська фортеця: «комплекс житлового будинку і господарських будівель, які утворюють замкнутий, зазвичай, прямокутний двір, характерний передусім для Гуцульщини. Виникли гражди через потребу захищатися від лихих людей, диких звірів, немилосердних вітрів і сніговіїв...» Тому гражда з її різними спорудами (високими й низькими, широкими й вузькими) нагадує фортецю, проникнути до

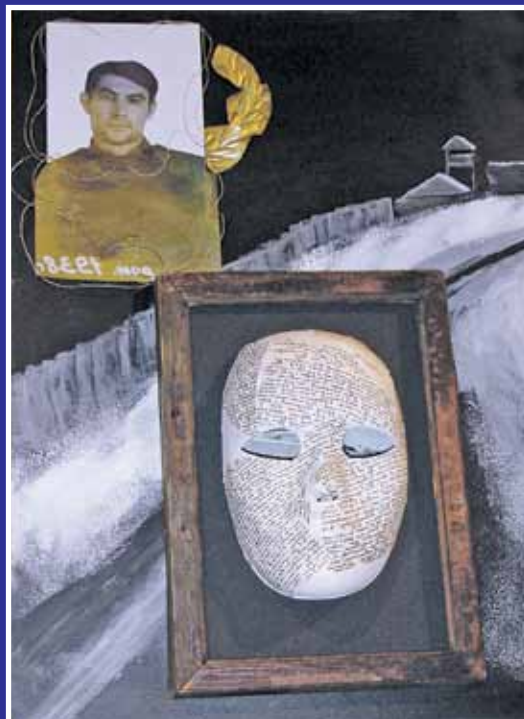
якої можна лише через єдиний вхід – браму.

«Гражда» в Гантері – також своєрідна фортеця. Виникла вона також через потребу захищати. Українське мистецтво, українську музику, українську пісню й себе, свою ідентичність. Побудували її в 1973 році, вслід за церквою й дзвіницею. Й понад три десятиліття вона служить концертною залю, майже чотири десятки років – мистецькою галереєю.

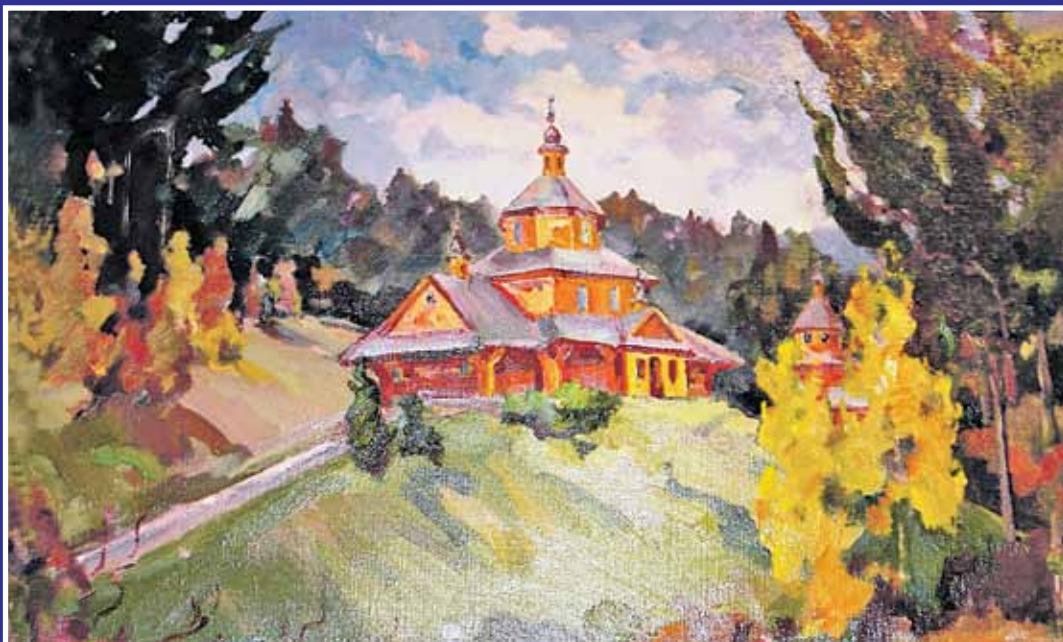
Цього літа виставка-продаж робіт українського малярства, організатором і хранителем якої в Гантері є Софійка Геврик – велика ентузіастка, залюблена в українське мистецтво, відбувається вже в 38-й раз. На ній представлено майже двісті полотен: від класиків і метрів, таких як Василь і Микола Кричевські, Едвард Козак, Яків Гніздовський, Василь Хмелюк, Любослав Гуцалюк і до сучасників – знаменитих і тих, чия слава ще в дорозі...



Е.Козак. Патріоти



Н. Гавдяк. Палімпсести



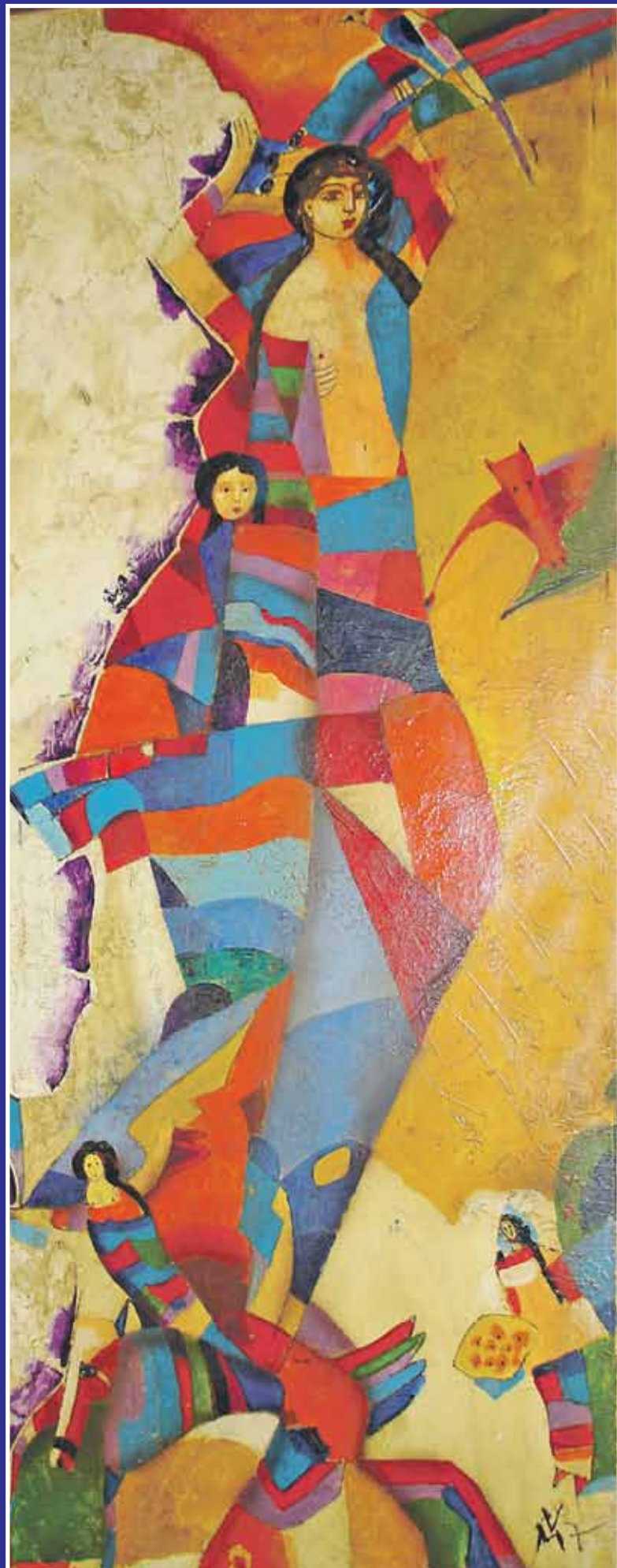
І. Зелик. Церква в Гантері



О.Родняк. Дівчина з Майдану



Я. Гніздовський. Кіт



В.Макаренко. Родина

УКРАЇНСЬКІ ОСТРОВИ

Чесно кажучи, цього разу не хотілося їхати до Гантера. Щоб не примножувати свої втрати – хату, яку ми винаймали там у художників Галини й Богдана Титлів і торік, і позаторік, виставлено на продаж. Пані Галина відійшла у засвіти кілька років тому й ще свіжою стоїть у пам'яті її сповідь під тутешніми тихими зорями про своє виблене життя й про те, як треба його любити. Усе повторювалося: так було з глен-спейською «Верховиною», де ми завжди знаходили літній затишок, – її також продали, так сталося й з усіма тими хатами, які ми потім «рентували» на «Озерянах». Отож, не хотілося множити суму втрат, викреслюючи ще одну «точку» на українській мапі світу.



Українська дорога

ГАНТЕРСЬКІ КАНІКУЛИ: КОРОТКІ ЗУСТРІЧІ Й ДОВГІ ПРОЩАННЯ

Але літо в Нью-Йорку нестерпно спекотне. Так, очевидно, мало статися – у старому записнику знайшовся телефон зовсім незнайомої нам особи – лікарки-психіатра, доктора Христини Дурбак, гантерівську хату якої ми колись, вперше приїхавши сюди «на екскурсію», облюбували. Дерев'яна, добротна світлиця, що стоїть на горі, трохи вище від української церкви, немов переміщеної Божою силою з наших Карпат. Власне, це хата її батьків. Багато років, як тут вже ніхто не живе – мама відійшла у засвіти одинадцять років тому. Але таке враження, що просто відлучилася кудись ненадовго, забувши зачинити двері. Пані Христя, яка тепер активно працює в Організації Об'єднаних Націй і буває в Гантері нечасто, все одно так само, як і раніше, садить щовесни біля хати квіти, косить траву, витирає порохи й дбає, щоб затишно було ластівці, яка щороку, вже багато літ поспіль, мостить під дахом гніздо. Спостерігаючи за цими її клопатами краєм ока, мимохіть подумалося, що багато хто з дітей-внуків дуже швидко забуває й дорогу до батьківсько-дідівських могил (особливо боляче це бачити в Поминальну неділю на цвинтарі в Бавнд-Бруку), не кажучи вже про турботу за материнською хатою-пусткою чи «зовсім не сучасною» картиною з найвідомішим карпатським краєвидом, придбаному колись батьками, можливо, на останні тяжко зароблені гроші.

Про це ми говорили з Софійкою Геврик, оглядаючи



Церква Святого Івана Хрестителя в Гантері

мистецьку виставку в «Гражді», якою вона з великою любов'ю опікується вже багато років. Підводячи нас то до одного полотна із звучним іменем, то до іншого, розповідала цілі драматичні історії про те, як дітвинуки, одружившись, розбагатівши, йдуть в американський світ і, очищаючи батьківську хату від різного непотрібного «хламу», нерідко викидають або віддають за безцінь сімейні реліквії або й просто шедеври. «Напишіть, якщо можна, – попросила вона, – щоб той, хто має батьківський спадок у вигляді мистецьких картин, але не знає справжньої його вартісності, звертався до нас, до Українського культурного центру в Гантері, де є добрі експерти й щирі шанувальники... Якщо це справді вартісні



«Гражда» у Гантері – це ще й унікальний концертний зал

твори, ми дамо їм друге життя, для наступних поколінь українських американців...»

Українська історія в Гантері скрізь. І насамперед – у долях людей, які стали частиною цього краю. Саме «краю», бо український Гантер – це не одне, а шість сіл і містечок, що тісно прилягають одне до одного.

«Ви з Мартою Скорупською вже познайомилися?» – запитали нас знаючи ті місця люди, як тільки-но ми повернулися до Нью-Йорка. Марта Скорупська – велика інтелектуалка, живе тепер у Гантері біля озера Коніфер, яке всі українці називають «Інжінірським», бо довкола нього першими почали будувати свої відпочинкові будинки українські інженери. До історії вона має найпряміший стосунок – перекладає багатотомну «Історію України» Михайла Грушевського англійською мовою. Але й сама є частиною великої української історії. Ми зрозуміли це, як тільки почули з її вуст: «Коли ми зустрічалися з Василем Стусом...» або «Коли ми розмовляли в Києві з Бажаном...», або «Коли ми з Юрієм Шевельовим редагували «Сучасність»...» Ми мали нагоду зустрітися з нею лише раз, на одній приємній вечірній, одній з тих, які додають гантерському образу особливого характеру й колориту, але та «коротка розмова» затягнулася майже до третьої години ранку.

«А у Вижницького були?» Були. На будинку покійного художника Ярослава Вижницького, що стоїть на самому «гантерському Хрещатику», над яким майорять два державні прапори – американський і

український, й де живе тепер його син Юрко, колись, напевне, прикріплять меморіальну табличку, на якій великими літерами напишуть: «У цьому гостинному домі бували Едвард Козак, Яків Гніздовський, Євген Маланюк, Мирослав Скорик...» Хоча потрібно буде не дошку, а цілу меморіальну стіну. Син Юрко родинної традиції не зрадив – тепер «у Вишницького» зупиняються переважно музиканти й артисти з усього світу, які беруть участь у концертах камерної музики в «Гражді».

«А в Юрка Тарнавського гостювали?» Не лише гостювали, а й мали нагоду і насолоду слухати його іспанські «канте». В авторському виконанні. Й перед нами постав Юрій Тарнавський, якого досі ми ніколи не знали. Виявляється він, відомий український поет-модерніст, блискуче знає іспанську мову й не тільки перекладає Лорку, а й співає іспанські народні пісні.

Гантер – це не лише історія, а й суцільні сюжети для кіносценаріїв.

– Знайомтеся, це ваші сусіди, – представила нам Каріна Тарнавська, дружина Юрія Тарнавського, маючи на увазі наше тимчасове, щойно винайняте житло.

– Казанова, – протягнув руку солідний чоловік, з обличчя якого можна малювати середньовічні фрески. Й, напевне, передбачаючи подальшу реакцію, відразу ж уточнив: «Хосе. Хосе Казанова...». Правда, з його вуст це прозвучало так, як і має бути в оригіналі: «Касанова». Пізніше, коли ми познайомимось ближче, він розповість, що в молоді роки перекладав для українського часопису «Сучасність». Після першої ж публікації, надрукованої, звісно, під реальним прізвищем «Хосе Казанова», до редакції надійшов гнівний лист від священика з Італії з таким же прізвищем. Обуренню отця не було меж – мовляв, хто набрався такого зухвальства використовувати його прізвище як псевдо! «Певне, що я мусив підтвердити, що моє ім'я справжнє, але, надалі можу друкуватися й під більш українським іменем, наприклад, Йосиф Новодвірський або Йосип Новохатко... Бо в перекладі з іспанської, «каса» – це хата...» Хосе усміхається так щиро й розповідає так емоційно, по-іспанськи, з м'яким, майже полтавським, «ль» й співучим «р-р», що відразу ж починаєш розуміти, чому в нього закоханий увесь український Гантер.

А історія їхнього кохання з українською дівчиною Марійкою Кознарською, яку в українській Америці всі знають як Іку Кознарську-Казанову (вона багато років працювала журналісткою газети Ukrainian Weekly) – це просто тема для нового поетичного кіно. І нехай хтось спробує заперечити, що поетичне кіно – це метафора, вигадана романтиками,

в реальності його не існує. Сміливості не вистачило, щоб з першого знайомства залазити людям у душу, але це мало б бути велике кохання. Уявіть собі двоє юних осіб-студентів

Олексою – він саме повернувся зі Швейцарії, де пробував підкорити альпійську вершину, одну з тих, що здолала колись його мама, коли їй було 18 років. Молодий, симпатичний



Пані Оля Кобзар (у центрі) з Наталкою Соневицькою (ліворуч) і Тетяною Кейс

на руїнах післявоєнної Європи. Вона – українка, він – іспанець. В Інсбруку вона студіює німецьку філологію, він – теологію й збирається стати священиком. Єдина мова, якою вони розуміють один одного – німецька. І ще – мова серця, яка, зрештою, перемагає. Він відмовляється від священицької дороги, але не від теології й вирішує їхати до Америки. Потім, коли в Америці, у Нью-Джерзі, народиться їхній син, вони назвуть його українським ім'ям Олекса, й коли вибиратимуть, якою мовою дитині починати спілкуватися зі світом, то оберуть українську. «Ми вирішили, що іспанська нам вибачить – на світі нею розмовляють мільйони людей, то нехай у світі буде однією україномовною людиною більше... До чотирилітньої



З родиною Казанов – Ікою, Хосе та Олексою



У Вишницьких. Фото на згадку з господарем оселі (крайній праворуч) та ушавленими музикантами Назаром Пілатюком, Наталкою Хомою та Володимиром Винницьким (перші зліва), які кожного літа дарують гантерівцям незабутні вечори великої музики

го віку Олекса не розумів ніякої іншої мови, крім української...» – каже Хосе. Вже перед самим від'їздом до Нью-Йорка ми мали нагоду познайомитися з

хлопець, дизайнер, він працює тепер у Нью-Йорку над створенням власного бренду. Так що запам'ятайте його ім'я – на своїй фейс-сторінці він так і

пише: «Olexa Casanova». Що ж до його батьків, то Іка Кознарська-Казанова не так давно завершила свою професійну кар'єру, залишивши яскраве ім'я в українській журналістиці Америки, а Хосе Казанова – нині професор теології Джорджтаунського університету.

«А сад скульптур Наталки Погребинської бачили? Ви знаєте, вона була вхожою в товариство Енді Варгола...» На жаль, не бачили. Ми ще багато чого й кого в Гантері не встигли побачити.

Гантер з першого погляду справді здається маленьким. «Що там дивитися?!» – знизали плечима одні наші знайомі-успішні люди, які доробилися до власного будинку, мерседесів, луї-вітонів й яким ми пробували передати гантерівські чари. Ну, потічки, ну, гори, ну, дерев'яні хатки – є, мовляв, і гори вищі, і ріки бурхливіші, й

низку інших деталей виготовив відомий скульптор Михайло Черешньовський. Ікони на іконостасі – відомий іконописець Петро Холодний-молодший.

Землю під забудову подарував лікар-хірург Іван Макаревич й пізніше, розповідають старожили, замість брати платню від пацієнтів за свої медичні послуги він просив їх... відпрацювати на будові церкви. А його мати та дружина готували обіди для будівельників. Художню модель церкви створив скульптор Ярослав Паладій на основі ескізу молодого архітектора Тита Геврика. Інженерний план виготовив Іван Жуковський. Свій внесок вважав за обов'язок зробити кожен: жінки ліпили вarenики, пекли маківники на продаж, дохід з яких йшов на будову, чоловіки, працюючи в містах, в суботу-неділю проводили час на ристованнях майбутньої диво-церкви...

вілли розкішніші... Ми не стали їх ні в чому переконувати, бо Гантер справді або причаровує й зачаровує і тоді бере тебе на завжди у свої обійми, або не підпускає до своїх чарів і близько.

Якби новітній Параджанов захотів знімати «Тіні забутих предків-2», то він мав би приїхати в Гантер, щоб побачити українську католицьку церкву Святого Івана Хрестителя й помолитися в ній. Путівники пишуть про неї доволі точно: «Церква без цвяхів», «один із самоцвітів у короні Кетскільських гір», «окраса українських Карпат», що в Гантері на дорозі 23-А, за шість миль на схід від Гантерської гори, у штаті Нью-Йорк... Побудовано церкву в 1962 році завдяки меценатам, майстрам, митцям, робітникам і багатьом відданим добродіям. Це воістину надзвичайний храм. Споруджений у стилі карпатських дерев'яних церков, на високому пагорбі, з величезною майстерністю та любов'ю, він ось уже півстоліття привертає увагу, захоплює й чарує не лише тутешніх українців, а й усіх подорожжючих. Своєю унікальною архітектурою й інтер'єром – іконами, іконостасом і різьбленою дерев'яною лампадою-павуком... Різьблений іконостас та

...Уже прощаючись з Гантером, ми спустилися автотом зі своєї гори, на якій стоїть хата й де нам так було затишно, в долину, до Ukraine Road. І раптом в туманному надвечір'ї побачили одиницю маленьку постать, що йшла тією вулицею. Наблизившись, впізнали пані Олю Кобзар – ту саму легендарну жінку, яка «вдихнула українське життя» в цей американський окраєць землі: в 1950 році разом з чоловіком Влодом й дітьми, втікаючи від великого міста й рятуючись від нестерпної ностальгії, оселившись тут, вони відкрили мотель «Ксеня» й пригортали до себе сотні своїх земляків-українців.

Зіпершись на костур, вона привітно нам помахала рукою. Настоятель храму, отець Іван казав, що вона виходить зі своєї домівки кожного вечора, аби пройтися цією дорогою, незалежно від погоди. Кожного вечора, ось уже 97 років. Нехай же благословить її й цю Українську дорогу Господь! Аби життя її було довге-предовге, а дорога ця ніколи не закінчувалася...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Нью-Йорк – Гантер –
Нью-Йорк**



**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг'Валі

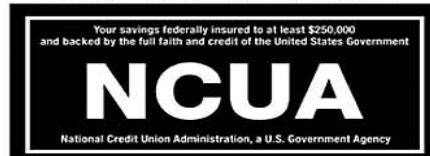
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org



ЛІТО – пора відпочинку і подорожей. Вирушайте у дорогу з кредитною картою SUMA VISA, яка має низький збір за міжнародні транзакції – від 0.8% до 1%.

Задумайтесь, чи варто далі платити за оренду житла, чи краще стати власником?

Наприклад, при купівлі кондо або CO-OP за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

**Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні.
Якщо ні, то скільки дивидендів вони платять?**

**Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹**

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

**Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.**

СПЕЦІАЛЬНІ ВИЩІ ВІДСОТКИ НА

Сертифікати

1.61%
*APY

Термін вкладу
5 років

0.60%
*APY

Термін вкладу
9 місяців

Примітка: *APY = Annual Percentage Yield. Річна дохідність відсотків. Мінімальний внесок \$500. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Заробіток на рахунок може бути нижчий у зв'язку з оплатою штрафів, котрі можуть бути стягнені за дострокове зняття грошей. Річна дохідність відсотків на сертифікати залишається незмінною протягом терміну. Після закінчення терміну дії даної пропозиції річна дохідність відсотків (APY) може змінюватися щодня без попередження. Існують вимоги на право членства в УФКС. Звертайтеся до нас за додатковою інформацією. УФКС федерально застрахована Національною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA)

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION  **УКРАЇНСЬКА** ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА **877-968-7828**

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH OFFICES ALBANY, NY 518.266.0791 SACRAMENTO, CA 916.721.1188 SYRACUSE, NY 315.471.4074 BOSTON, MA 781.493.6733 PORTLAND, OR 503.774.1444 BUFFALO, NY 716.847.6655 VANCOUVER, WA 360.597.2096

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER 

УРОКИ ІСТОРІЇ

28 червня 1914 року в Сараєві сербський студент Гаврило Принцип убив ерцгерцога Франца Фердинанда, спадкоємця австро-угорського престолу, та його дружину Софію. Студент був членом організації «Млада Босна», метою якої було об'єднання усіх південних слов'ян та їхня незалежність від Австро-Угорщини. Сараєвське вбивство привело в рух низку стрімких подій, які переросли в повномасштабну війну. Хоча вбивство й було подією, котра спричинила початок війни, воно було останнім в довгій послідовності причин, які налаштували націю Європи на війну між собою.

Вже в перший день війни в неї було втягнуто майже 400 мільйонів осіб. В наступні чотири роки до її орбіти було залучено ще 30 держав з населенням більш як 1,5 мільярда осіб, 70 мільйонів з яких було мобілізовано до армій воюючих сторін. Пожежа війни охопила території Єв-

ропа, Азії й Африки, акваторії трьох океанів й семи морів.

Улітку 1914-го, рівно 100 років тому, почалося перше тотальне безумство людства – всепланетарна війна, яка забрала майже 10 мільйонів людських життів, ще 20 мільйонів осіб покалічила, причому 3,5 мільйона осіб з них та війна зробила сліпими, оскільки в ній уперше було застосовано бойові отруйні речовини. За своїми масштабами Перша світова не мала собі рівних в усій попередній історії людства.

Отруйні речовини стали, напевно, одним із символів тієї війни. Смерть від отруєння була страхотливою – різні речовини діяли по-різному, викликаючи опіки, спазми чи сильну кровотечу. Часто смерть наставала не відразу – потерпілий довго мучився в шпиталі.

Ті, що вижили, часто сліпнули, страждали від ураження шкіри або внутрішніх органів.

Нині вже складно сказати, хто саме застосував першим отруйну речовину в бою. Але у великих масштабах першими це зробили німці. 22 квітня 1915 року, німецька армія розпоршила 168 тонн газоподібного хлору в бік позицій французів біля річки Іпр.

Слідом за Німеччиною виробляти й використовувати газ стали Франція, Велика Британія, Австро-Угорщина, Італія, США та Росія. Страхотлива смерть від отруєння лякала настільки, що сама поява зеленуватої хмари хлорного газу змушувала солдатів панічно тікати.

Після Першої світової війни хімічну зброю так більше і не застосовували широко під час масштабних бойових дій: її використовували лише для обмежених операцій.

В роки Першої світової війни з'явилися небачені доти нові види озброєння. Одні з них – сухопутні броненосці. Британія – родоначальниця гусеничних броньованих машин, озброєних гарматами або кулеметами. Британці називали такі машини танками.

Це слово в перекладі з англійської означає «цистерна», «бак». А назвою військових машин воно ста-

ло через підвищену секретність – у транспортних документах фігурували якись «цистерни».

Перші британські машини, як і німецькі й американські, були результатом спроб якимось чином створити сухопутний міні-броненосець. Дебют танків на театрі військових дій можна назвати цілком успішним – перша танкова атака в історії відбулася в битві на Соммі 15 вересня 1916 року. Через поламки з майже 50 танків «Марк І» до німецьких траншей дістались лише близько десяти, але вони, тим не менше, поставили завдання виконали.

Втім, танки не стали тією диво-зброєю, яка змогла змінити хід війни, – вони були не надто надійні, всі сторони швидко навчилися з ними боротися з допомогою артилерії, нарешті, самі генерали не цілком розуміли тоді, як можна використовувати ці сталеві коробки в бою.

Ближче до кінця війни справжньою сенсацією (хоч і не особливо поміченою на той час) стала поява на полі бою французьких легких танків Renault-FT17. Цей танк відпо-

відав усім вимогам війни. Власне, компанія побудувала перший танк, яким ми знаємо його й дотепер. У цьому сенсі всі відомі види танків – нащадки французького легкого Renault, що воював на полях Першої світової.

Тоді ж з'явилися й кулемети. Першим додумався, як використовувати енергію віддачі для створення повністю автоматичної зброї, британський конструктор американського походження Гайрем Максим. Кулемет Максима з'явився ще в 1884 році.

У Великій Британії і взагалі на Заході він більше відомий, як кулемет «Вікерс» – за назвою фірми, яка його виготовляла. Зброя виявилася настільки ефективною, що її випускали за ліцензією навіть у Німеччині.

Максим був талановитим винахідником, і прославився б, мабуть, іншими своїми роботами, якби не захопився стрільцею зброєю. Існує легенда, згідно з якою він зустрів у Відні знайомого американця, який сказав йому: «Кидай ти свою хімію й електрику! Якщо хочеш зробити купу грошей, придумай щось таке, що допоможе цим європейцям краще різати один одному горлянки». Так це було чи ні – невідомо, але одне з найефективніших озброєнь Першої світової придумав саме він.

У 1917 році американський зброяр Джон Браунінг почав розробляти важкий кулемет для армії

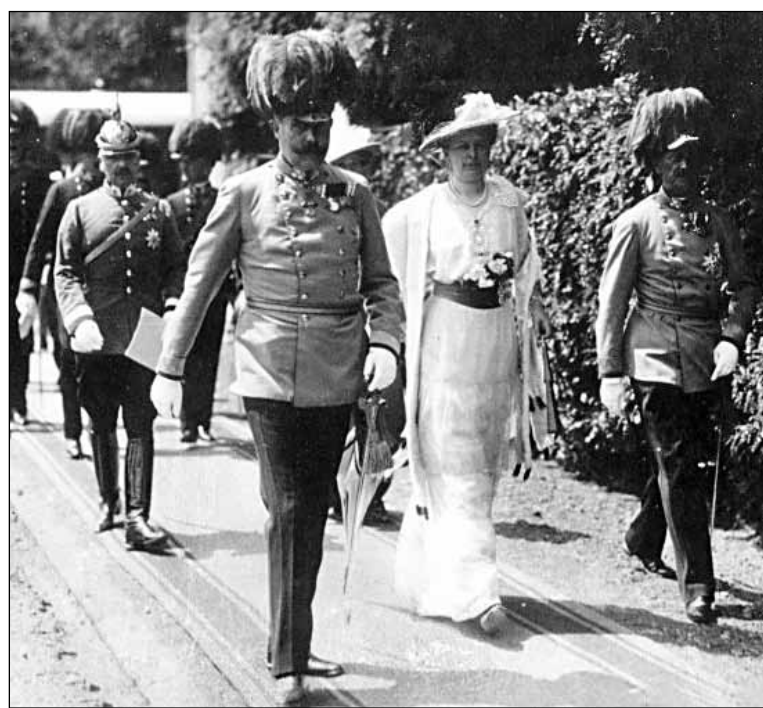
США. На основі цього кулемета з невеликими доопрацюваннями в 1933 році на озброєння було взято знаменитий Browning M2, яким американська армія користується й досі. Під час Першої світової були створені також ручні кулемети – легші зразки, з якими можна було навіть йти в атаку.

Влітку 1944 року на Лондон стали падати «бомби, які дзижчали» – німецькі крилаті ракети Фау-1. Однак задовго до цього німецькі дирижаблі-цеппеліни буквально тероризували Лондон своїми нічними нальотами всю Першу світову війну.

У порівнянні з Фау-1 збиток від бомбардувань Лондона німецькими дирижаблями був, звичайно, не настільки великим, але шок від бомб, які сипалися з небес, переоцінити складно.

Лондонцям 1914 року в найстрашнішому сні не могло привидітися, що ворог може раптово напасти на їхнє місто з неба темної ночі. Пам'ять про це вони зберігають і досі.

На набережній Темзи неподалік від Британського парламенту сто-



Ерцгерцог Франц Фердинанд, спадкоємець австро-угорського престолу, та його дружина Софія, вбивство яких сербським студентом Гаврилом Принципом стало формальною причиною початку Першої світової війни

ПЕРШЕ ТОТАЛЬНЕ БЕЗУМСТВО ЛЮДСТВА

100 років тому почалася Перша світова війна



Британські солдати, які втратили зір у результаті німецької газової атаки

бою по суті гігантську бомбу, готову вибухнути від будь-якої іскри, конструкція була настільки досконалою, що збити цеппелін було дуже непросто.

Водень був усередині у величезних ємкостях, від потрапляння кулі в які корабель лише втрачав частину газу і тріхи знижувався. Згодом британці стали використовувати спеціальні бомби, скидаючи їх на дирижаблі, щоб викликати більші пожежі.

Цеппеліни розвивали пристойну швидкість, навіть першими літали на висоті близько 3000 метрів, не досягали для зенітного вогню. Потім

дирижаблі, включно з жорсткими, проте в основному для розвідувальних цілей.

Вже після війни фірма Zeppelin будувала пасажирські дирижаблі і навіть продавала їх в США, однак катастрофа «Гінденбурга» в Нью-Йорку поставила крапку на цьому виді повітряного транспорту, який витіснили літаки.

Насправді список військових нововведень, що з'явилися в Першу світову, не обмежується газами, танками, кулеметами, дирижаблями й літаками-бомбардувальниками.

У ту війну з'явилися нові артилерійські системи, включно з надважкою німецькою «Паризькою гарматою», яка обстрілювала столицю Франції. У бій з німецькими цеппелінами вступали вже літаки з перших авіаносців. На морі з'явилися перші підводні човни. При тому, що ця війна була всі історичні рекорди за кількістю жертв, вона ж сколихнула світ науки, людство отримало масу корисних мирних технологій, які допомагали потім рятувати життя.

Такі несподівані винаходи як застібка-блискавка, наручний годинник, чайні пакетики і навіть гігієнічні прокладки з'явилися лише завдяки тому, що влітку 1914-го світ почав одну з найбільш руйнівних і кривавих воєн.

Але жодні досягнення не можуть виправдати те перше безумство людей, які нищили одне одного мільйонами. Після закінчення тієї страхотливої бійни, здавалося, що таке ніколи більше не повториться, й людство завжди пам'ятатиме уроки Першої світової. Але минув всього 21 рік і почалася ще страхотливіша Друга світова війна, яка забрала 50 мільйонів людських життів. Вже наші дні в Кремлі сидить новітній Гітлер, який готовий розв'язати й Третю світову війну, яка може знищити взагалі все живе на нашій планеті. Отож, люди, будьмо пильними! Вміймо вчасно давати палям війни по руках.

Андрій Гурин
Спеціально
для «Нової газети»



Французький Renault FT17 – перший «справжній» танк

їть металевий Сфінкс, привезений з Єгипту. Скульптура буквально поцяткована дрібними рваними отворами. Табличка, встановлена поруч, пояснює, що це сліди від осколків бомби, скинутої 8 вересня 1915 року.

Цеппелін був дирижаблем жорсткої конструкції. На відміну від напівжорстких, що мали невеликий каркас, і м'яких, які просто являли собою гондолу, прив'язану до повітряної кулі, їх збирали з ферм, до яких кріпили обшивку, кабіну (іноді вона була розташована всередині дирижабля), мотори з пропелерами.

Через відсутність гелію цеппеліни трималися в повітрі за допомогою водню. Хоча вони і являли со-

їхня висота і швидкість значно зросли.

Винищувачі ж перебували в той час на такому ранньому етапі розвитку, що загроза їхньої атаки була не дуже серйозною. Так що Британія була практично беззахисною.

Ближче до кінця війни союзники доклали всіх зусиль для того, щоб нальоти припинилися. Постійно удосконалювалася система ППО, з'явилися більш досконалі літаки, зенітні знаряддя, навіть звукові радари.

Зрештою, удари по базах цеппелінів і опір ППО, який постійно зростає, зробили рейди на Лондон загатою дорожого справою, і Німеччина поступово їх скоротила. Союзники також використовували

ГРОМАДА І МОЛОДЬ



МУЗИКА НАДІЇ

23 червня в столичному Вашингтоні відбувся доброчинний концерт класичної музики на підтримку хворих, які постраждали на київському Майдані. Наймолодшому з артистів – лише сім років.

Діти переважно українського походження, які мешкають у Вашингтоні та околицях, зібралися цілою командою, щоб допомагати Україні. До доброчинної акції приєдналися також грузини, поляки, кримські татари. «Мої вихованці – діти різних національностей відреагували на події в Україні по-дорослому й вирішили всіляко допомогти тим, хто потребує допомоги», – розповіла викладач музики Лола Абдулхалікзаде.

За словами співорганізатора концерту Анастасії Рибицької, яка належить до організації «Разом», це перший проект на підтримку 17-ї лікарні міста Києва. Зібрані кошти підуть на закупівлю спеціального обладнання для цього медичного закладу.

Ведуча програми Надія Хомазюк, закриваючи концерт, оголосила, що восени планується проведення ще однієї такої доброчинної акції.

Вл.інф.

РАЗОМ: СХІДНОМУ ФРОНТУ – НАЙНЕОБХІДНІШЕ

Організація «Разом» проводить доброчинний аукціон автентичних українських виробів, щоб купити необхідне обладнання шпиталю, де лікуються українські військовики, поранені на Східному фронті.



На аукціоні представлено полтавську вишиту сорочку з колекції народного артиста України Івана Бернацького, різьблені дерев'яні тарелі, українську символіку та багато іншого. Нашим хлопцям на Східному фронті сьогодні потрібні бронежилети, каски, ліки... Це те, що необхідно надіслати тим, хто

виборює для всіх нас сьогодні свободу, хто, не шкодуючи свого життя й здоров'я, бореться за краще «завтра» України.

Хлопці й дівчата з організації «Разом» запрошують відвідати їхній аукціон на інтернет-сторінці: www.facebook.com/RazomForUkraine

Прес-служба «Разом»

СЛОВО, ЩО ОСЕЛИЛОСЯ МІЖ НАМИ



Учасники II з'їзду української молоді в Глен-Кові

11-13 липня в Глен-Кові, що на Лонг-Айленді, з благословення митрополита Філадельфійського Стефана (Сороки), єпископа Стемфордського Павла (Хомницького) та спільними зусиллями отців-василіян монастиря Святого Йосафата й молодіжної молитовної спільноти «Чисті серця», що діє при церкві Св. Юра в Нью-Йорку, відбувся II з'їзд української молоді.

Основною темою цього триденного молодіжного молитовного форуму стала мудрість зі Святого Письма: «І Слово стало тілом, і оселилося між нами...» А головною метою – об'єднання української молоді на засадах християнських цінностей.

Цього року у всеамериканському з'їзді взяли участь 96 осіб із 7 штатів, середній вік яких становив 30 років. Хоча форум об'єднав всі вікові категорії: найбільше було молодих людей від 16 до 30 років (44%) та від 31 до 45 – 39%. А наймолодшому учаснику форуму – всього 1,5 року. II з'їзд можна з упевненістю назвати міжконфесійним – в ньому взяли участь також молоді віряни

з церкви Першої Української Асамблеї Божої в Нью-Йорку. Вони збагатили духовне спілкування, підготували чудові пісні, а пастор Іван Белець виступив зі своєю проповіддю, яка спонукала до серйозних роздумів. Цьогоріч присутні мали змогу почути духовні науки від отця Роберта Лисейка, отця-диякона Методія Сороки, отця Еміліяна Дороша.

Божественну Літургію разом з отцями співслужив духовний наставник молитовної молодіжної спільноти «Чисті серця» о.Євген Хомин. А очолив Службу Божу в неділю, 13 липня, Преосвященний владика Павло (Хомницький), єпископ Стемфордський; опісля молодіжна молитовна спільнота «Чисті серця» з Нью-Йорку привітала його з Днем ангела.

Особливо дорогими гостями форуму були Володимир та Дмитро Петруки з України. Під час жажливих лютневих подій у Києві на Майдані Дмитро Петрук отримав важке поранення і зараз перебуває на лікуванні в США. Учасники з'їзду мали змогу почути про ті трагічні події з перших уст, а також поділитися своїми міркуваннями щодо ситуації в Україні.

Форум подарував молодим людям з багатьох штатів Америки велику насолоду спілкування в тихій, затишній, душевній атмосфері. Вже традиційною неодмінною його частиною є відпочинок на березі океанічної затоки, де розкинувся монастир, спілкування біля ватри зі співом українських пісень.

З'їзд вже вдруге відбувався в мальовничому лонг-айлендському куточку Глен-Ков, у монастирі святого Йосафата. Історію цього духовного прихистку отців-василіян надзвичайно цікаво розповів отець-ігумен Лев Голдейд.

Організатори з'їзду висловлюють щирі вдячність усім помічникам з організації «Матері в молитві», волонтерам спільноти «Чисті серця» на чолі з Іриною Чехіндою, а також спонсорам – Федеральний Кредитовий Кооператив «Самопоміч» (Нью-Йорк), ресторану «Глечик» (Бруклін), «Новій газеті», «Національній трибуні», «Закордонній газеті» та інтернет-радіо «Домівка» (Нью-Йорк).

Роман Верхняк
Фото автора

ВІД ПЛАСТУ – З ЛЮБОВ'Ю

Традиційно в липні до Мідлфілду (штат Огайо) на таборування з'їжджаються пластуни з усієї Америки.

На цій пластовій оселі з поетичною назвою «Писаний камінь» можна побачити дітей віком від 7 до 17 років. Два-три тижні вони живуть тут серед чудової природи, вивчають українську історію та культуру, вдосконалюють свої вміння під опікою завзятих виховників із США, Канади та України.

Пластуни мають багато гарних традицій. Таборові привіти – одна із них. Кожен табір «виготовляє» свій привіт. Це може бути малюнок, який окреслює тему табору, з підписами й побажаннями таборовиків та виховників. Кожен з них несе не лише важливу історичну інформацію, а й навіює безліч споминів про друзів-пластунів,



Один із таборових привітів, надісланих з «Писаного каменю»

таборові пригоди, чудовий, неповторний час.

Пласт – це українська скавтська організація, заснована в Україні в 1912 році й нині активно діє по всьому світу. Вона не

лише виховує молодих українців здоровими й витривалими, в патріотичному дусі, а й плекає дружбу на все життя.

Христя Гайда
Мідлфілд (штат Огайо)

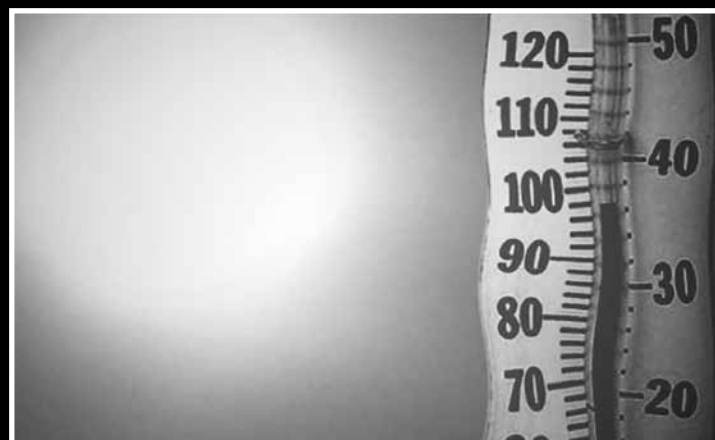


Дзеркало

СПЕКА



Із небуття правичності текла,
І спека відбивалася у плинні,
Точився час повільно, по краплині,
І кожна з них торкалася тепла,
І птах ширяв у білій височині,
І тінь його завмерлого крила
На плин лягала, і вода несла
Не тінь саму, лише відбиток тіні.
Оту спекотну споконвічну мить,
Оту густу, повільну крапельину,
Завмерлу в білім просторі юги,
Ріка несла крізь темряву століть,
І вже не чути нам отого плину,
В спекотнім безмірі зникають береги...
Мойсей Фішбейн



ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

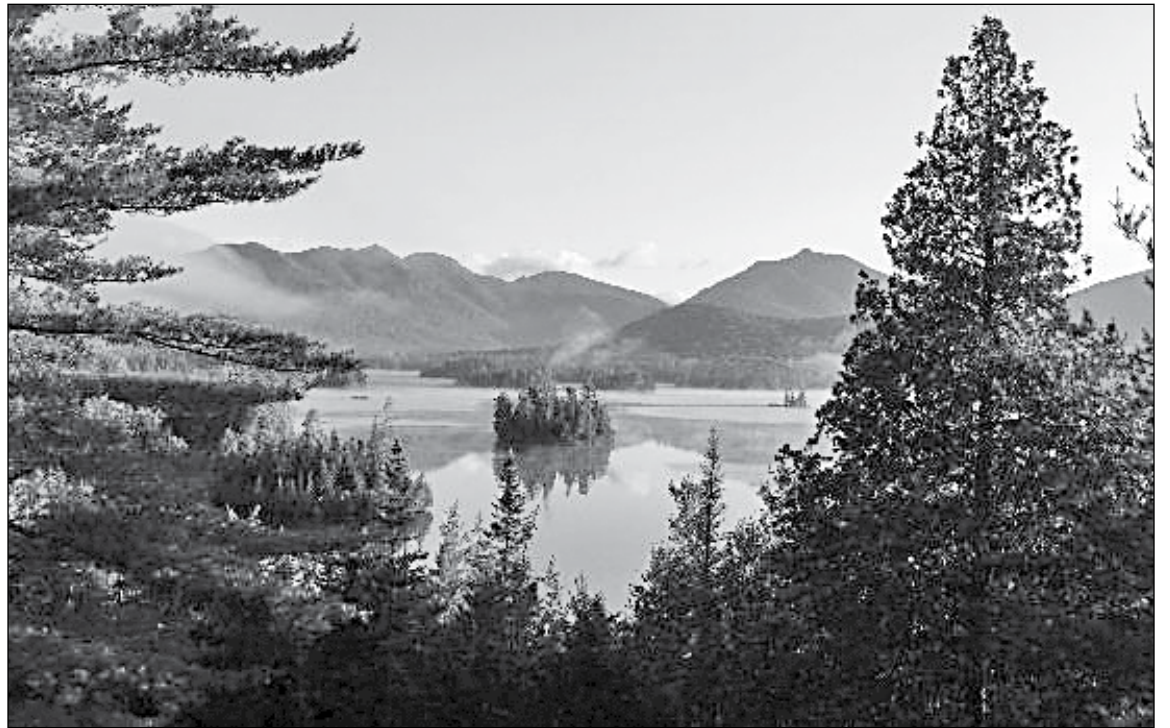


Сьогодні ми часто щиро сміємося над своєю «темнотою» перших іммігрантських років. Пригадується, як ми, попервах перекладаючи дослівно «Кетскіли», так само щиро були впевнені, що в цих місцях колись жорстоко «вбивали котів», від того й така «садистська» назва. Але приглядаючись й роззираючись довкола, почали помічати, що таких топонімів з «kill» надто вже багато в Кетскільських горах: Catskill, Schuylkill, Foxekill, Beer Kill,

Різне тлумачення значення цього слова призвело до різного написання. Наприклад, назва міста пишеться офіційно як Catskill, а от назва знаменитого водоспаду – Kaaterskill. Саме її вжив Ірвін Вашингтон у своїй знаменитій новелі Rip Van Winkle у 1819 році.

Головний її герой (літератор підписав свій твір псевдонімом Дітріх Нікербокер) Ріп ван Вінкль – мешканець селища поблизу Нью-Йорка, що проспав 20 років в американських горах і спустився звідти, коли всі його знайомі померли. Цей образ став символом людини, що геть відстала від часу та даремно прогавила своє життя.

Ріп ван Вінкль народився в першій половині XVIII століття в старому голландському селі в пониззі ріки Гадсон у Кетскільських горах. Там таки й



Кетскіли. Американська Швейцарія за дві години їзди від Нью-Йорку

КЕТСКІЛИ - ПОЯС БОРЩУ

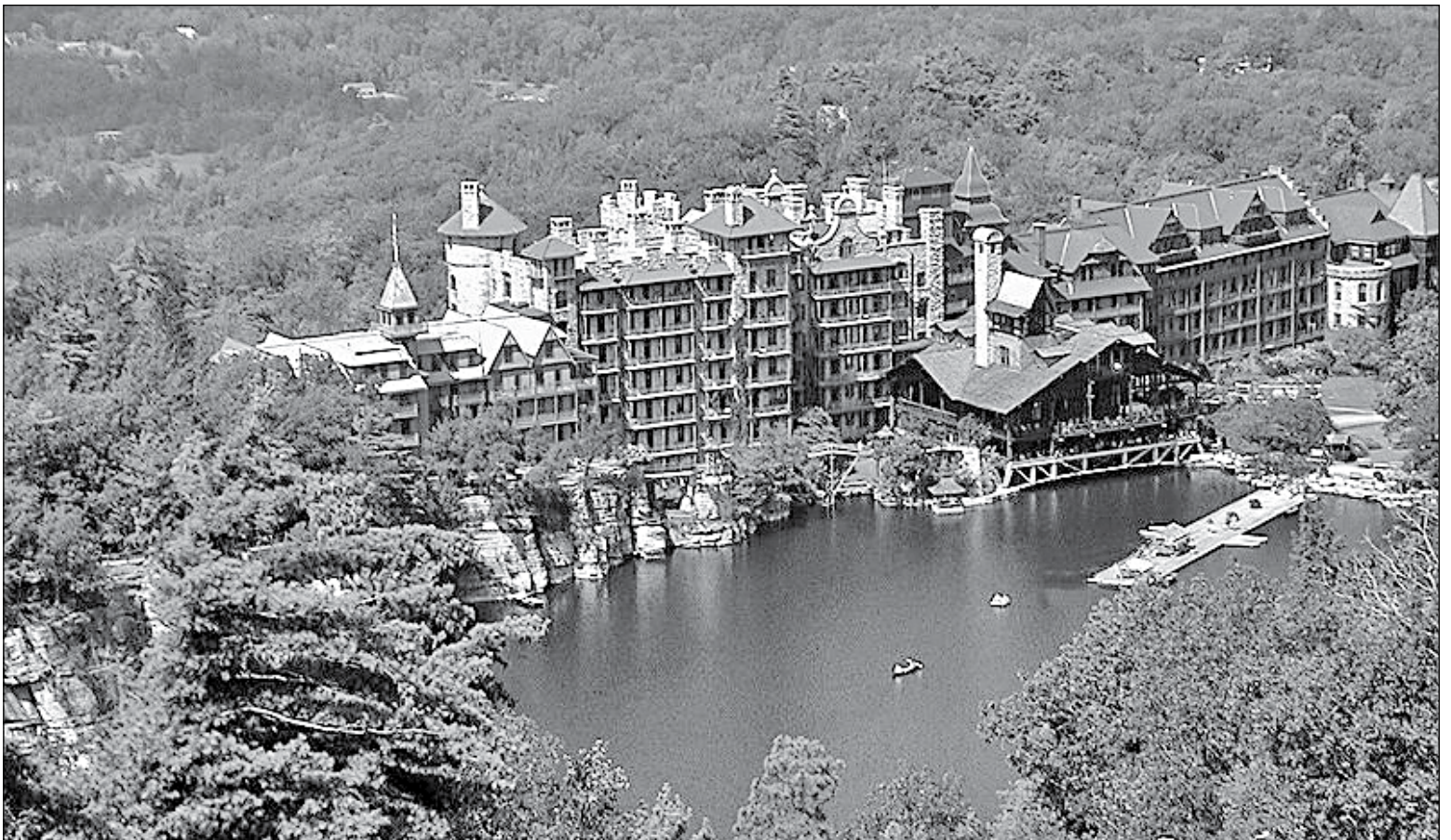
Sparkill... Не могли ж тут жити самі вбивці! З'ясувалося, що «kill» прийшло від староголландського слова «kille», що означає «русло ріки», «потічок», «течія». Більше того, назва «Catskills» не була в широкому публічному обігу до середини XIX століття. Той факт, що ця назва вважалася надто плебейською, щоб представляти колишню голландську колонію, особливо через те, що цим висловом послуговувалися місцеві фермери. Британці наприкінці XVII століття намагалися замінити голландські топоніми на англійські відповідники. Наприклад, намагалися називати їх більш поетично – Блакитними горами – Blue Mountains, аналогічно вермонтським Зеленим горам (Green Mountains) чи нью-гемпширським Білим – White Mountains. Дискусія вщухла лише після того, як Ірвін Вашингтон написав свою історію, в якій Кетскіли залишаються Кетскілами й ця назва остаточно взяла гору над усілякими Блакитними й Білими горами.

Що ж до частки «кет», то, за однією з версій, після того, як маленьке судно під назвою The Cat пришвартувався в порту Гадсона, воно набуло в цих краях звучання. Крім того, в давні часи слово «cat» мало кілька значень, як, наприклад, частину якогось спорядження або окремих типів маленького човна. Є ще одна версія, за якою в перекладі зі староголландської ця назва нібито означала «котячий струмок». Що не є дивним, тому що в часи перших голландських іммігрантів у Кетскільських лісах водилися не лише рисі, а й гірські леви (кугари), які вгамовували спрагу в тутешніх струмках з джерельно чистою водою.

Наша довідка: Кетскільські гори або Кетскіли (англ. Catskill Mountains) – гори в США, відгалудження Аппалачів. Знаходяться в штаті Нью-Йорк у межах шести округів (каунті): Отсего (Otsego), Делавер (Delaware), Саліван (Sullivan), Скогарі (Schoharie), Грін (Greene) і Олстер (Ulster). Охоплюють понад 100 миль на північний захід від Нью-Йорка і 40 миль на північний захід від Олбані, розпочинаючись

на західному березі ріки Гадсон. Сформувалися в результаті руйнування плато. Найвища вершина – Слайд (Slide Mountain) – 1274 метра в околиці містечка Шандакен (каунті Ольстер), більше 30 піків Кетскільських гір сягають висоти 1050 метрів. Через Кетскільські гори протікають 6 річок, утворюючи на своєму шляху дивовижні водоспади. Кетскіли відіграли помітне місце в американській культурі,

де в XIX столітті зародилася мистецька школа Hudson River School. А також до сьогодні це улюблене місце творчості й відпочинку письменників, музикантів, любителів гірськолижного й конного спорту, зокрема в районі Вудстоку, Нью-Пальца, Гадсону. Існують Центр збереження і розвитку Кетскільських гір, Товариство Кетскільських гір, Фундація Кетскільських гір.



Розкішний готель Mohonk неподалік нашої Союзівки

вікував – і був добропорядним підданим англійського короля Георга III. Дружина ван Вінкля мала сварливу вдачу й діймала чоловіка навіть у пабі, де він полюбляв проводити час, теревенячи з друзями. Єдиною нагодою втекти від неї було

полювання. Однієї зимової днини на початку 1760-х років, змучений вічними докорами дружини, ван Вінкль пішов у гори й бродив там з мушкетом і вірним собакою на прізвисько Вовк. Він вирішив видертись на найвищу гору, аж раптом

почув, як його хтось гукнув. Озирнувшись, Ріп побачив незнайомця в старомодному голландському вбранні. Він ніс якусь ношу через пагорб і просив допомогти. Ріп пристав на це, і разом вони винесли тягар в долину, якою лунав гуркіт:

гурт ошатних, але мовчазних бороданів грав у кеглі. Ріп не питав, хто вони і звідки знають його ім'я. Вони пригостили гостя якимось трунком, і той незабаром заснув. Прокинувшись уранці після частунку в горах і підібравши свого ір-



Улітку в Кетскільських горах діють дитячі балетні школи, вихованці яких із завмиранням сердець знайомляться з постійними мешканцями цього краю



Один із експонатів найбільшого в США музею пожежної служби (місто Гадсон)



Сеанси медитації посеред чарівної природи Кетскільських гір



Фото на згадку на тлі Каатерскільського водоспаду (висота 79 метрів) поблизу Гантера

жавого мушкетера, він не знайшов ані собаки, ані долини, ані стежки, якою прийшов – на її місці шумів лише гірський потік.

У рідному селі, що теж неабияк змінилося, його ніхто не впізнав – він перетворився на старця. Його домівка була зруйнована, всі знайомі померли, а замість портрета короля Георга III на стінах висів образ Джорджа Вашингтона. «Ми всі Ріпі ван Вінклі, – підсумує потім автор. – Усім нам пора прокинутися...»

У перші роки свого іммігрантського життя, працюючи в родині одного американського єврейського лікаря Карла Джегера з Австрії, випадково почули дивне словосполучення – Borsht Belt («Пояс борщу»). Вловивши рідні звуки, важко було стриматися, аби не розпитати, про що йдеться.

– О, пояс борщу! – з ностальгією в очах почав він. – Це те, чого більше немає... Бо це зелені гори, свіже повітря, романтичні прогулянки лісом, безтурботне купання в гірській річці, вечірні танці і багато справжньої домашньої їжі...

А ще лікар Карл Джегер, який мав приватну клініку в районі Таймс-сквер, кожного літа на вихідні виїздив у Кетскільські гори, й у одному з готелів грав разом з «бендом» на скрипці.

Таким «поясом» колись були оповиті всі прекрасні Кетскільські гори, до яких з перенаселеного Нью-Йорку подати рукою. Особливою популярністю курорти Кетскілів користувалися в емігрантів з Європи – німців, чехів, поляків, євреїв, українців... І саме тоді Кетскілі заслужили жартівливу назву «Пояс борщу».

Правда, незаймана краса цих місць заманювала нових іммігрантів з Європи ще в XIX столітті. Ті, хто не мав можливості купити там шматочок землі під фермерське господарство, намагалися бо-дай на день-два вирватися з «кам'яних джунглів».

Перші будиночки для винайму називалися boardinghouses й з'явилися вони у місцевих фермерів разом з появою купівельно спроможних нью-йоркців, готових оплачувати перебування своїх родин на кілька днів або тижнів подалі від міського шуму-гаму й невпинної метушні.

У XIX столітті цей регіон став популярним і серед заможних міщан та естетів. Завдяки мальовничій природі в нижній частині долини Гадсон народилася Гадсонівська школа живопису, об'єднавши митців-пейзажистів, чий естетичні погляди перебували під сильним впливом романтизму.

У 1893 році в Елленвілі з'являється парк Морріса Кінберга, який приїхав до Америки з Австрії. Тоді ж далекоглядний бізнесмен з Цин-

цинаті Чарлз Флейшман купив 60 акрів землі в Кетскільських горах і побудував пансіонат. «Парк Флейшмана» включав у себе котеджі, ставок, стайню й бейсбольне поле. Успіх цього починання породив безліч йому подібних, які до кінця століття стали найпопулярнішим місцем відпочинку не лише роботяг, а й інтелектуальної еліти.

Наприклад, Марк Твен провів усе літо 1890 року в «Парку Онтеора», намагаючись написати продовження своїх історій про Тома Соєра й Гекльберрі Фінна.

До кінця XX століття в Кетскільських горах вже налічувалося 685 фермерських господарств з головних офісом в Елленвілі, об'єднаних під егідою багатого філантропа, барона Де Гірша.

Бурхливий розвиток індустрії, особливо автомобілебудування, швидкий ріст середнього класу, його достатку породили хвилю бажаючих відпочити в Кетскільських горах. Найпідприємливіші фермери зрозуміли, що на тому можна зробити непоганий «бізнес» й почали вслід за котеджами будувати мотелі, а потому й готелі.

Розквіт відпочинкової індустрії припав на 1950-1960-ті роки, водночас з бурхливим підйомом народжуваності й загальним рівнем добробуту. Автомобіль став доступним, по суті, кожній працюючій родині Нью-Йорка. Будувались дороги, кріті басейни, льодові ковзанки, підйомники й гірськолижні траси. 500 отелів і приблизно така ж кількість котеджів-бунгало приймали до мільйона відпочиваючих щороку. Тут панувала своя, відмінна від міського нью-йоркського життя, атмосфера, прекрасно відтворена у популярному фільмі Dirty Dancing.

У ресторанах кетскільських курортів подавали борщ, морського окуня під огірковим соусом, курячу печінку з каштанами, запечені яблука, морозиво із свіжими ягодами...

Крім танцювальних вечорів під «живу музику», популярними були концерти. В популярних готелях відточували свою майстерність комедіанти.

Однією із знахідок тодішнього менеджменту було залучення відомих спортсменів, за якими тягнувся шлейф шанувальників і фанатів. Знаменитий колись кетскільський готель Grossinger спеціалізувався на боксерах і в ньому було обладнано високопрофесійний тренувальний зал. Знаменитий Роккі Марсіано фактично жив там ціле літо, тренувався й «притягував» клієнтуру – господар готелю за один долар впускав бажаючих подивитися тренувальні подивки американського ідола рингу, «американського Кличка».

У XX столітті Кетскілі вже потрібно було захищати, й зу-

силлями ентузіастів охорони довкілля було створено Кетскільський парк і заповідник.

Кетскільські мандрівники впродовж століть сформували свою історію цього регіону, так само, як струмки, ріки, вершини й ліси створили його прекрасний пейзаж. Філософи й художники, підприємці й авантюристи, ченці і правдошукачі – всі вони були гостинно прийняті цими горами й багато хто з них знайшов тут свій прихисток. А деякі з них залишили на схилах Кетскілів помітний слід. Наприклад, художник Томас Коул створив тут школу мистецтв, натураліст Джон Берровз проводив тут роботи для збереження первісного вигляду регіону, Рокфеллери, Черрайзи, Голдси побудували тут розкішні курорти, поєднавши незайманість природи з архітектурною красою...

«Криза регіону» розпочалася наприкінці 1970-х – американці змінили свій спосіб життя, жінки почали робити кар'єру, різко зменшилася кількість дітей у середньостатистичній родині й це фактично здело нанівець традицію тривалого родинного літнього відпочинку в горах. Хвиля банкрутства, яка накрила сотні готелів, вже була безповоротною. Більшість з них так ніколи й не повернулися до життя. А шкода...

Сьогодні поняття «борщевий пояс» більшості вже майже нічого не промовляє. Любителі гольфових полів не їдять борщу, а завісідники гірськолижних трас надають перевагу суші й гамбургерам. Але Кетскілі все одно залишаються домівкою для тисяч дітей і дорослих, які влаштовують тут тематичні таборівання – музичні, театральні, спортивні, скавтські...

І навіть всепоглинаюча близькість «столиці світу» не в змозі відняти в Кетскільських гір заслуженого народного звання ідеального прихистку від повсякденної суєти суєти і томління духу.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не вар-
то - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсу-
вати всю вашу відпустку.
Краще зверніться по до-
помогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку не-
забутньою. Тисячі марш-
рутів в Америці та світі.**

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us



UKRAINIAN NATIONAL FEDERAL CREDIT UNION

MAIN OFFICE

215 SECOND AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10003

Tel.: (212) 533-2980 • Fax: (212) 995-5204 • Toll Free: (866) 859-5848

Mailing Address: P.O. BOX 160 COOPER STATION, NEW YORK, N.Y. 10276

The following members should contact Ukrainian National Federal Credit Union by October 15, 2014 to claim their account and avoid having their funds escheated to the State Office of Unclaimed Funds.

Aronov, Boris	Golosova, Liudmila	Lysychko, Ivan	Solod, Natalia
Aronov, David	Gulin, Rev. Mykola	Lysychko, Lyudmyla	Solodzhuk, Halyna
Babych, Mykhaylo	Gumeniak, Petro	Maksimchyk, Vitali	Stadnytskyi, Andriy
Belikov, Gennadi	Hatki, Andrew	Marynets, Halyna	Stoian, Valentyna
Berezhnyuk, Nataliya	Hebert, Kateryna	Maychenko, Galyna	Stoyan, Inna
Berezyuk, Viktor	Hrabovsky, Ludmyla	Mazur, Elena	Sulewski, Jan
Bikhman, Taisiya	Hudumak, Nataliya	Meletska, Natalya	Syzonenko, Peter G.
Bogutskiy, Yuriy	Hulyo, Tetyana	Melnitschenko, Ljubow	Szpadzik, Stanislaw
Bohdanowycz, Anatole	Ilchuk, Lyubomyr	Miszczak, Jaroslaw	Tchourikov, Vladimir
Borodachev, Evguene	Illyash, Zhanna	Miziol, Constante	Teslenko, Yevgeniy
Borr, Elinora V.	Jakhaia, Maia	Mohuchy, Sophia	Titova, Liudmila
Boychenyuk, Galyna	Kaczmarek, Ryszard	Momtselidze, Malkhaz	Tsyndra, Oxana
Boyko, Galyna	Kanyuk, Viktor	Mozil, Ivan	Vanzhura, Mariya
Bulashvili, Marina	Kaspruk, Lyuboy	Mudryk, Uliana	Vartsaba, Oleksandra
Buleza, Oksana	Khakhiashvili, George	Onishchenko, Aleksander	Varvanyk, Ruslan
Bunsco, Sara R.	Khetsuriani, Shio	Ostrovskiy, Yuriy	Vengrovych, Igor
Bunsco, Taylor	Klocek, Jadwiga	Patrylo, Ruslana	Volyn, Myroslav
Bushnyak, Anatoliy	Kobal, Mariya	Pekarchuk, Nataliia	Wernyj, Roman P.
Chlipalski, Jolanta	Kogut, Khrystyna	Pekarchuk, Vitalii	Wojtowicz, Darek
Cigash, Helen	Kokhan, Marta	Pits, Vasyl	Yefimova, Larisa
Ciupinski, Czeslaw	Kolodij, Michael J.	Piven, Leonid	Zarovniy, Sergei
Cousins, Nicole	Konikowski, George	Pravkewitz, Dov	Zatoulovski, Alla M.
Czapla, Tadeusz	Konyk, Erik L.	Puzyna, Viktor	Zhupanyn, Ivan
Czwil, Natalie	Kordys, Jacek	Pyszcymuka, Anna	Zinger, Alexander
Czwil, William	Korol, Helen	Rastislav, Jurscak	
Daniel, Artur J.	Kostyrka, Jeanette	Rossi, Ruslana	
Demina, Alla	Kozak, Irene	Rud, Andriy	
Dorozhinskiy, Yuriy	Krisa, Anna	Savchuk, Odarka	
Drozdowska, Anna E.	Krumszyn, Sophia	Sernyak, Oksana	
Duchenko, Oleksandr	Kucma, Hanna	Shcherbak, Tetyana	
Duplak, Roma	Kushnir, Sophia V.	Shkarko, Igor	
Farfan, Luis	Lendyel, Anna	Shpot, Artem	
Floroff, Vladimir	Leshchak, Roman	Sidorov, Valeriy	
Frid, Boris	Leshko, Tatyana	Skrypnyk, Roman	
Gallyamova, Karina	Lomaha, Mykhaylo	Snikavchuk, Zoryana	

BRANCH OFFICES

35 MAIN ST., SO. BOUND BROOK, N.J. 08880 • Tel.: (732) 469-9085 • Fax: (732) 469-9165

Mailing Address: P.O. BOX 375, SO. BOUND BROOK, N.J. 08880

615 AMBOY AVENUE, PERTH AMBOY, N.J. 08861 • Tel.: (732) 802-0480 • Fax: (732) 802-0484

1678 EAST 17TH ST., BROOKLYN, N.Y. 11229 • Tel.: (718) 376-5057 • Fax: (718) 376-5670 • Toll Free: (866) 857-2464

**ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ,
НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС –
ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!**

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік	-	80 доларів
На півроку	-	40 доларів
На три місяці	-	25 доларів

**Виріжіть цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374**

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

ПРИЙМАЄМО ПРИВІТАННЯ ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ



Нова Українська Хвиля (Відділ-Пасейк)

за підтримки Української Церкви Святого Миколая

запрошує

на зустріч з

Вахтангом Кіпіані

відомим українським журналістом, істориком,
головним редактором Інтернет-видання
«Історична правда» (www.istpravda.com.ua)

СУБОТА, 16 серпня,

**Зала Церкви Святого Миколая
217 President Street
Пасейк, Нью-Джерсі**

Початок о 6-й годині вечора

ЛІТНІЙ ДЕННИЙ ДИТЯЧИЙ ТАБІР VACATION BIBLE SCHOOL

Для всіх дітей віком від 5 до 12 років

Коли: **4 – 8 СЕРПНЯ**

Де: **FIRST UKRAINIAN ASSEMBLY OF GOD**

59 Cooper Square (9 E 7 Street)
New York, NY 10003

Час: **8 am до 3 pm***

*(якщо потрібно можна забрати дітей після роботи: 5 – 5:30 pm)

Записуйтеся на веб-сайті:
www.VacationBibleSchool/NYCFUAG

або телефонуйте: (646) 839-3824(FUAG)
БЕЗКОШТОВНО!!! *(обід входить)



АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212)532-8600 (212) 532-8601 Fax:(212) 208-4509

ЗНАЙОМСТВО

Українка, порядна,
забезпечена, товариська,
гарна господиня, бажає
познайомитися з чоловіком
віком від 70 років для
дружнього спілкування.

Телефон: (647) 769-1128
(Канада)



УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравши у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шести років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ПРОДАЄТЬСЯ ПОМЕШКАННЯ

Продається 3-кімнатне помешкання в Тернополі на 2-му поверсі в 5-поверховому цегляному будинку біля обласної дитячої лікарні. Загальна площа – 98 квадратних метрів. Балкон, лоджія, гараж, додаткова комора в підвалі. Оплата в США. Тел: (914) 473-0769.



"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: **vlabunsky2002@yahoo.com**
Інтернет сторінка: **WWW.NOVA.GAZETA.INFO**

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: **Tel.: 917-324-0359**
E-mail: **vlabunsky2002@yahoo.com**
Website: **WWW.NOVA.GAZETA.INFO**
Ціна договірної

Користайте тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін



SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ♦ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ♦ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ♦ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989



*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.